

Es sempre agrados de
parlar dels homes la vida dels
quals té un sentit. Dels homes
- volem dir - que deixen darrera
d'ells un xic de rastre ... i D.
Joaquim és d'aquells homes. La
vida de D. Joaquim Cabot té,
en efecte, un sentit. I la
seua activitat ha deixat
rastre. Per a nosaltres,
amadors i seguidors de
l'Orfeo Català, en parlar
de D. Joaquim, ens ve
sempre a l'espirit la visió

2/

del Palau. Car el Palau és,
principalment, la creació de D.
Joanin Cabot. El Palau, en
veritat, és sobretot fill dels
dolors, de l'entusiasme, de
l'optimisme de D. Joanin.

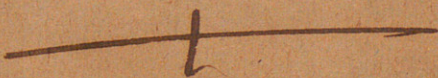
« Ara ja tenim una sala de
concerts » - ens deia un dia
el benemèrit President de
l'Orfeo Català, al qual ofrenem
avui l'homenatge del nostre
respecte i, ai més, del nostre
agraïment. « De la gestió
plena - afegeï - , de la manera
de pagar-les, de ^{per la sala} ~~per la sala~~ verita-
-blement nostres... ja n'anirem
parlant! »

3/

En els mots que acaben
de recordar bateja, certament,
tot l'optimisme de D. Joaquim
Càbot. Optimisme eficaç, cons-
-trictiu, que res no atura!

Caldria, creiem, molts
homen a la nostra Terra com
D. Joaquim Càbot. Amb
homen, amb voluntats com
la seva, res - no és veritat? -
no fora impossible...

F. G. Lluvat.

Cursiva

Ma.

"Fuente Quintillo" i la feromia del senyor Cabot

Ja podem comptar que un home de negocis i de què sap les afanys com és el nostre President, pel cap baix deu haver corregut mig món durant la vida. I encara que un hom no en té, es pot dir, sinó una mínima ~~competència~~ experiència, sembla que els que viatgen, més que més si ho fan sovint i van ben lluny, així com arrestellen en el munt de llurs records impressions d'aquí i d'allà, han de reportar ensem que se'ls encastin a la feromia o a la pelladura requinties d'aquells països i trets de llur terranà. Sneu a saber, segons aquesta doctrina que no podria ben assegurar si passa poc o molt de hipòtesi, les pellerinques de qui sap a on que podrien desbrar-se en la feromia del senyor Cabot. Que cadascú, sabent els múltiples anants i vinents d'aquest home, repari en la fac moltuda del President nostre l'empremta del país visitat que més li plagui; que per mi, d'ençà que anàrem amb l'"Orfeo Català" pel maig d'enquany a les terres andaluses, sempre que reveig la feromia del senyor Cabot em ve a la memòria aquell rouell de l'ou de la plana de Sevilla que fou per a nosaltres "Fuente Quintillo". Potser aquella ^{reuer} morenora gairebé morenora tan apropiada sota aquell solci? Quei sap si la viciosa inquietat d'aquells seus ulls tan a posta per a reflexar la bellugadissa dels àgils esperits d'aquella terra? Quei'us diré jo? Sneu-ho ja saber! Si més no, la camaraderia ^{tan} perfecta amb què dialogava amb els prohoms de la ciutat, que haurien dit que, parlant amb ell, ho feien ^{en} amb català de la Rambla. I això bé'us diré, a favor ^{del senyor Cabot} ~~del~~, comprensió i delicadesa, cultura i finor de tracte i dignitat amb deferència. I totes aquestes qualitats... Deu n'hi do per a un President!

Joan Font i Coll, Pres.

Cursiva

Jo, que des sa naixença estic enamorat del
Orfeu Catolà, i com bon enamorat he seguit sempre
amb el major interès son funcionament, he vist lo que
deu a la intel·ligència, despendiment i activitat
d'En Jocuissim Catot. M'associo, doncs, calorosament
a les donenatges que l'Orfeu li tributa per festejar el
vint-i-cinquè aniversari de la Presidència

Or. Nicolau

31 Octubre 1930

curativa,

17

Cordial enhorabona

Vinticinch anys! Honrosa executòria
de patriòtica fervent actuació
que bells flors ha conquerit de glòria,
fent replendir les planes de la Història
del nostre benemèrit Orfeó.

Jaume Collet
Ardiaca de la Sena de Pick

Curiosa

El meu desig.

Desitjaria que persones com el nostre estimat
Sr Cabot fossin eternes per a que la seva obra d'amor
i d'eficàcia social no s'estronqués mai.

Per el bé, doncs, del nostre volgut Orfeó
i de la Patria, faig vot per a la llarga vida del nostre
President associant-me de cor en aquest homenatge tant
merescut.

Emerenciàna Wehrle.

Per el primer plec

C

Jo era Encarnat quan l'Orfei, presidint, i el Sr. Cabot va empendre la pesca de la casa de la construcció del Polan de la Múica Catalana.

Hem dir que en aquest moment me recorda més les elegants passades que les tristeses, però null també se present les angúnies que passaren en un principi el allavors Concepció de Sr. Borda i jo, al tractar de venir com se podia tirar endavant el projecte del Sr. Cabot sense un complet preçis financer que havia pogut tirar en terra nostra vençuda Institució.

Al fa el Sr. Borda en les hores que teníem, continuen preguntes sobre els costos parials i l'òbols de les obres i d'assu-
restimen els quantos, per part del Sr. Cabot se li contava amb evasives i jo'm callaba perquè ~~o~~ tenia ~~p~~ experiéncies de

que amb l'entusiasme de tots nosaltres
ni haurien de sortir... Però d'aptes molt
que hi haguessin logats ni haguessin tingut
un gran home de idit com el T. Cabot.
Pues ni hi haurien pogut adhirer amb
uns medis grèll, que estiguessin dis-
posats, sense haver hi compromès a ~~donar~~
~~el donar~~ bétrene tots els diners que
fossen necessaris per seguir les obres
fins d'ara la conscripció dels primers
nuestro el resultat necessari.

Al dependient del T. Cabot i
a un entusiasme i intenció en ell se
don que el Cabot o hagués associat
i acabat per be de Catalunya i de
la música nostra da,

No cal dir a el — me parec de j. Tarr.

Aquí corro, aquí m'aturo, varem arribar a Tarrassa. En arribar a^{la} Plaça de l'Estació dels F.C. de Catalunya el bon " Pablo ", per estalviar-me el caminar i posar la sortida del cotxe davant la porta de l'Estació, fa donar mitja volta al cotxe i, fillets meus, sols em faltava aquesta, fou la gota d'aigua que feu vessar el got. En baixar del cotxe, en lloc de posar el peu a terra hi vaig llençar, accidentat, tot el meu cos. Vaig caurer aplomat i sense sentits.

Aquí la meva relació es finida. Are parlen uns bons joves, als quals el Sr. Cabot confià el meu abatut cos i que es portaren com a grans homes. No es separaren un moment del meu costat durant el viatge, i no'm deixaren fins a la porta de casa meva, tot contant-me pel camí que mentre uns em collien i treien el meu cos mig sota, mig fora del cotxe, l'amat President i bon amic de tots, era a la taverna, a la taverna tot pregant li donessin una miqueta d'aiguanaf per alleugerir les meves dolences tal com un pare captaria un més de pa pels seus ben amats fillets.

Juan L. Pons.

Barcelona 10 XI 30.

== RECORD INTIM ==

(El Sr. Cabot a la taverna)

El dia 14 del mes de Maig de 1922 l'Orfeó Català donà un concert a Sallent. En acabar el concert, una gentada entusiasta i amb el cor ple de joia, es barreja amb la massa coral, mestres, junta, socis seguidors i la gran multitud d'acompanyants.

Entre aquesta immensa generació es destaca la simpàtica i bondadosa figura del nostre gran President. En veure'm, sense dar-me temps a dir un mot, em diu: Tu menut, ves i puja al cotxe que vindràs amb nosaltres; dígues a la meua esposa que jo vine totseguit. Efectivament ell va retornar a l'acte. Jo ja em vaig veure perdut; prou me volia fer seure al seu costat, mes jo, fugint de la seva bona companyia, me vaig posar al costat d'en "PABLO", que així es deia el chofer. Jo ja preveia el que passaria. El Sr. Cabot no sabia que jo no puc anar en auto, car el viatjar així m'ocasiona fatalment un mareig formidable, fins a l'extrem d'accidentar-me, però l'efecte

Arribem a Mahresa i jo m'aguento ferm i seré com un sportman. Mes ¡ai las! en sortir d'aquella Ciutat, trobem unes carreteres curvades en forma d'esses. Llavors comença el meu Calvari. Jo prou deia molt baixet al chofer "Pablo a las curvas no corra tanto, me mareo....." Ja estic marejat pro sense perdre el coneixament. El cotxe s'atura i jo baixo..... Uns moments..... torno a pujar, unes quantes curves mes..... torno a baixar..... El Sr. Cabot, enguniós, com s'en devia penedir d'haver estat tant gentil amb mí; ell prou me deia aguenta't, i a Tarrassa ja pendràs el tren. La seva bona esposa patint mes encar qu'ell, i jo amb una angoixa de mort.

Distingit consoci: La Junta Directiva de l'Orfeo Català fent-se seu el desig de la majoria de socis i coristes, ha acordat homenatjar al seu estimat President en Joaquim Cabot en complir, ara, 25 anys que ocupa la presidència de l'Entitat amb l'encert, diligència i dignitat que tots sabem bé prou.

Nomenats per la Junta per tal de portar a cap aquesta idea, hem cregut que un dels aspectes de l'homenatge hauria d'ésser la publicació d'un petit fascicle, en el qual, donés d'escament informació gràfica hi figurés una triada col·laboració de tots els companys - o de la majoria d'ells - que han format part de la Junta Directiva de l'Orfeo Català baix la seva presidència, i de tots aquells que vivint intimament la vida de l'Orfeo sàpiguen algun aspecte, anècdota, detall, etc. de la seva actuació presidencial, digne d'ésser conegut.

L'acoblament d'aquest material no dubtem constituirà un document ben apreciable que posarà de relleu tota la vasta actuació del Sr. Cabot en aquest quart de segle de presidència i esdevindrà el millor i més durader homenatge d'agraïment a la seva meritòria tasca.

Hem aci l'objecte de la present lletra; convidar-vos a prendre part en aquest testimoni d'afecte al nostre Sr. President, sol·licitant la tramesa d'algun treball per petit i senzill que sia, per tot el dia 10 de Novembre, lamentant, no més, que per raons d'espai, s'hagi de limitar a una quartel·la o poc més.

Avant Avensant-li les gràcies, queden de Vs. affms.
amics i consocis

q. l. s.

Vicents de Moragas - Joaquim Renart
Pasqual Bonda

Octubre 1930

Distingit consoci: La Junta Directiva de l'Orfeo Català fent-se seu el desig de la majoria de socis i ceristes, ha acordat homenatjar al seu estimat President en Joaquim Cabot en complir, ara, 25 anys que ocupa la presidència de l'Entitat amb l'encert, diligència i dignitat que tots sabem bé prou.

Nomenats per la Junta per tal de portar a cap aquesta idea, hem cregut que un dels aspectes de l'homenatge hauria d'ésser la publicació d'un petit fascicle, en el qual, doncs d'escaient informació gràfica hi figurés una triada col·laboració de tots els companys - o de la majoria d'ells - que han format part de la Junta Directiva de l'Orfeo Català baix la seva presidència, i de tots aquells que vivint intimament la vida de l'Orfeo sàpiguen algun aspecte, anècdota, detall, etc. de la seva actuació presidencial, digne d'ésser conegut.

L'acoblament d'aquest material no dubtem constituirà un document ben apreciable que posarà de relleu tota la vasta actuació del Sr. Cabot en aquest quart de segle de presidència i esdevindrà el millor i més durader homenatge d'agraïment a la seva meritòria tasca.

Hem ací l'objecte de la present llettra; convidar-vos a prendre part en aquest testimoni d'afecte al nostre Sr. President sol·licitant la tramessa d'algun treball per petit i senzill que sia, per tot el dia 10 de Novembre, lamentant, no més, que per raons d'espai, s'hagi de limitar a una quartel·la o poc més.

Avont Avensant-li les gràcies, quedem de Vs. affms. amics i consocis

q. l. s.

Vicents de Moragas -- Joaquim Renart
Pasqual Sorda

Octubre 1930

ORFEO CATALA
Barcelona

Distingit consoci: La Junta Directiva de l'Orfeo Català fent-se seu el desig de la majoria de socis i coristes, ha acordat homenatjar al seu estimat President en Joaquim Cabot en complir, ara, 25 anys que ocupa la presidència de l'Entitat amb l'encert, diligència i dignitat que tots sabem bé prou.

Nomenats per la Junta per tal de portar a cap aquesta idea, hem cregut que un dels aspectes de l'homenatge hauria d'ésser la publicació d'un petit fascicle, en el qual, doncs d'escaient informació gràfica hi figurés una triada col·laboració de tots els companys - o de la majoria d'ells - que han format part de la Junta Directiva de l'Orfeo Català baix la seva presidència, i de tots aquells que vivint intimament la vida de l'Orfeo sàpiguen algun aspecte, anècdota, detall, etc. de la seva actuació presidencial, digne d'ésser conegut.

L'acoblament d'aquest material no dubtem constituirà un document ben apreciable que posarà de relleu tota la vasta actuació del Sr. Cabot en aquest quart de segle de presidència i esdevindrà el millor i més durader homenatge d'agraïment a la seva meritòria tasca.

Hem ací l'objecte de la present lletra; convidar-vos a prendre part en aquest testimoni d'afecte al nostre Sr. President, sol·licitant la tramesa d'algun treball per petit i senzill que sia, per tot el dia 10 de Novembre, lamentant, no més, que per raons d'espai, s'hagi de limitar a una quartel·la o poc més.

Avant Avensant-li les gràcies, queden de Vs. affms.
amics i consocis

q. l. s.

Vicents de Moragas - Joaquim Renart
Pasqual Boada

Octubre 1930

Ma Record

Un bon dia d'abril del any 1926,
trovant-me a Sarinyena, ~~disfruint~~ de les
vacances amb que obsequia la Dictadura
als qui constituïem la Junta de Govern
del Col·legi d'Advocats de Barcelona, vaig
tenir la més agradable de les sorpreses:
la visita del President ~~del~~ Orfeó Català,
D. Joaquim Cabot, amb el Mestre
D. Lluís Millet i el company D. Lluís
Terrahima.

Aquesta visita, d'intima ^{emotiva} i cordial,
reconfortant (com les que també reberen
els altres companys confinats a terres d'
Aragó i València), no figura ni té per
que figurar ^{en el} historial ~~del~~ Orfeó Català,
però em plau avui recordarla com un
bell gest d'aquell temps en que
cantaires i advocats erem estupidament
perseguits, pel mateix delict de sentir
nos ciutadans lliures i ésser fidels a la
~~causa~~ de Catalunya. Albert Dostardas

del 8

El nostre homenatge

Els consells considerem l'homenatge al Sr. Cabot com un dels actes que amb més encert s'han organitzat en el l'Orfio Català.

Enmentar fets per ell realitzats, que són molts, en prò dels consells, formem una llarga que, pot ser, violentaria la seva modestia.

La tasca activa i positiva que porta realitzada com a President de l'Orfio ha fet que l'obra artística i patriòtica del Mestre Mullet fos coneguda internacionalment.

Ell sigui qui ens porti al Migdia de França, més tard a París i Londres i fa ciutats a Roma malgrat les enormes dificultats d'ordre econòmic i d'altres que es tingueren de vencer, però pel seu esforç tot ho aplanà, aconseguint un gran èxit per a l'obra de l'Orfio.

Després, el Sr. Cabot que ha renunciat a Tants plaers i comoditats i ha fet tant sacrifici per a l'Orfio Català, no volem menys l'estima dels consells i dels també de tots els socis en general.

El nostre benaurat President, ~~per~~ ^{per} consell ha estat, sempre, ^{per} ~~un~~ ^{per} bon amic i en sa casa, totjorn oberta per a tots, hi hem estat rebuts amb aquella to paternal que tant el fa estimar i que tan li gràcia, essent

2
molt de coristes que amb ell o per la seva influència han pogut solucionar dificultats d'ordre personal i civil de les quals, ell, ben acuradament ha gestionat.

Qui no recorda, bauria un altre aspecte, el bras amb el qual tallà el robte aquell abis que s'iniciava a l'Hotel Riueta de Roma, comportant-se com a bon defensor i amic de tots nosaltres?

La personalitat del Sr. Cabot va fortament lligada a la vida de l'Orfeó Català i això fa que els coristes vegem en ell, i en ocasions del símbol de l'obra social feta, ~~pel bon~~ fort i bon fort que venç totes les dificultats per tal de seguir avant la genial obra del nostre Mèllet.

En aquest moment ~~est~~ ~~Homena~~ de just Homenatge que creiem hem d'ens fer ell d'interna enveja, en pleu fer-li present la veneració i estimació que tots els coristes sentim per ell.

Enric Llovet

Corista

El nom de les localitats (Mallorca, Madrid, París, Roma etc. etc.) que van subratllades, fan les dues petites i
negretes per tal de distingir-les de les altres localitats de Catalunya

Algunes dades ^{rotes} de la vida artística de l'Orfeo Català

Presidència del Sr. Ferrán Trullas

- 1891 - Fundació de l'Orfeo Català (15 Setembre) Edifici Eixample: col·loqat en el local del Forment Català iista. (canes de Clad)
- 1892 - Primera prova aural dels seus estudis
- 1893 - Segona prova: cançons populars i originals (canes Canibis Noces)
- 1894 - Varies concerts íntims en el seu local social, (canes de Suport) col·loqat en el centre d'empediment
- Estreua de L'Emigrant del altu. Vives

Presidència del Sr. Joan Millet i Pagès

- 1895 - Concert Grieg en l'Ateneu Barcelonès: primer exit popular. Concert amb la "Capella Nacional Russa" Fundació de la Secció de Nois. Excursions a Marou, Badolou, Ripoll i Sitges
- 1896 - Benedicció de la "Senyera" a Montserrat pel Dr. Morgades, Mite de Viç. Estreua del "Cant de la Senyera" del altu. Millet. Fundació de la Secció de Senyoretas. Primera audició Consecració del Graal. Concert Schumann en l'Ateneu. Excursions a Sabadell, Farners i Marou

2

1897 — Concerts varijs. Primera audició de la Missa del Papa Marcel de Palestrina. Excursió a Nîmes en el Concurs Internacional d'Orfons. Concert de música coral religiosa. Trallat de l'Entitat ~~de~~ a la Plaça de Sant Just. Excursions a Marou i Sebiddell.

1898 — Varijs concerts. Primers audicions de Palestrina, Victoria, Handel, Haydn, Frauck, Berlioz etc. Excursió a Tanama i Iqualeda.

1899 — Concerts varijs de música profana i religiosa del secle XVI. Primers audicions de Janneguim, Morales, Palestrina, Victoria, Torquini de Près, Brudieu, Larnus etc.; Obres modernes: Clavé, Vives, Millet, Garcìa Robles etc. Excursió a Mallorca; Sant Felu de Codines, Mataró, Camprodon (recció d'honor) Marrou, Vilanova, Girona i Figueras i Castelló d'Ampúries.

Presidència L. Joan Millet ; Vice-Presidència L. Joaquim Cabot
1900 - Concerts varijs. Primera audició Noveua Sinfonia de Beethoven,
^{i Concert de Quàrtet}
en el Gran Teatre del Liceu ; estrena de La mort de l'escòla del
M^{tre}. Nicolau. Primers audicions de Loues, Moutet i Strauss
(Cap al vespre) Excursions a Tarrana, Viç, Vilafranca i Reus

1901 - Primera audició del Requiem de Berlioz. Estrena de La Mare de
Deu (Nicolau) Varijs concerts. Excursió a Montpeller, Marcell
i Perpinyà ; Audició de Cap al vespre de R. Strauss, dirigida
pel seu autor. Excursió a Sant Feliu de Guixor, Litzje, ~~Alauren~~ i Reus

Presidència Sr. Joaquim Fabot i Rovira

- 1902 — Concerts d'homenatge a M^{re}. Luito i Orquestra Cantorums de París. Estrena Divendres Sant (Nicolau); Primeres audició del motet de Bach No et ocupo tenis. Excursió a Vendrell i Valls
- 1903 — Concerts populars. Visita "Schola Cantorum" de París; primera audició de Armida de Gluck. Estrena de El Noi de la Mare (Nicolau) i Catalonia (Garcia Robles) Excursió a Tarragona, Poblet, Montserrat, Rei i Creu de Mar
- 1904 — Fundació de la Revista Musical Catalana. "Festa de la Música Catalana" primer Concurs. Varis Concerts. Estrena de Cepstaut del M^{re}. Nicolau. Excursió a Caldes de Montbui

- 1905 — Col·locació primera pedra "Palau Músic Catalana". "Festa de la Músic Catalana" II Concurs. Primera audició del motet Vina Tenis, vina, de Bach. Concert a obsequi dels presos en la Presó Model. Festivals en el Palau de Belles Arts. Excursió a Amunt del Vallès.
- 1906 — "Festa de la Músic Catalana" III Concurs. Primeres audicions de fragments de les operes Idomeneo de Mozart, Alceste de Gluck, Hippolyte et Aricie de Rameau i El Pirineu de Pedrell i de l'Oratori Septuaginta de Casanovi. Concerts d'autors catalans a honor dels congressistes del "Congrés Internacional de la Llengua Catalana" Excursió a Sabadell.
- 1907 — Concerts i festivals populars. "Festa de la Músic Catalana" IV Concurs. Primera audició del motet de Bach Tenir, joia mea. De-Verum de Saint-Saëns i altres composicions dels

Mtes. Morera, Pedrell, Gibert, Alfonso etc.

1908 — Inauguració del "Palau de la Música Catalana" Festivals Bach i Handel. Primer audició del Magnificat de Bach. Excursions a Vic i Igualada.

1909 — Concerts amb la cooperació de l'"Orquestra Sinfònica" de Madrid. Excursió a València. Primer audició del coral a 16 veus Himne de R. Strauss.

1910 — Concerts i festivals populars. Setmanari de Badalona. Estrena de La mort del soldat de Nicolau i Missa de Mn. Romeu. Excursions a Vic i Manresa.

2

Presidència Sr. Francesc Matheru i Fornells

- 1911 - Primer audició de la Missa en si menor de Bach. "Festa de la Múscica Catalana" V Concurs. Fouert amb la cooperació de l'"Orquestra Simfònica" de Madrid.
- 1912 - Fouert de música religiosa amb motiu del III Congrés Nacional de Música Sagrada. Primer audició del motet de Bach Cantem al Senyor un càntic nou. Excursió a Madrid i Saragossa; Marro
- 1913 - Fouert històric de música religiosa del secl. XVI. Festival Wagnerian. Primer audició del motet de Bach L'Esperit Sant eleva la nostra feblesa. Excursió a ^{Barrau} Ripoll.

8

1914 — Concerts: Festival Handel. Excursió a París i Londres.
Excursions a Strasbourg i Sabadell

1915 — Presidència Sr. Joaquim Labot i Rovira

1915 — Concerts amb la cooperació de l'"Orquestra Simfònica" de
Madrid. "Festa de la Música Catalana" VI Concurs. Primera
audició del Requiem de Mozart, Laboravi de Rameau i
Cant Elegiac de Beethoven. Excursions a Sabadell i Tarazona

1916 — Vint-i-cinquè aniversari de la fundació de l'Orfeó Català.
Concerts històrics; festes a Moutheirat, concerts populars, fes-
tivals Haydn. Primera audició de Les Estacions. Concerts a la
Casa de Caritat i Temple de la Sagrada Família. Excursió a Matons

1917 — Festivals de música francesa. Primera audició de Les Béa-
titudes de César Franck. Festes d'homenatge del Orfeons de
Catalunya a l'Orfeó Català "Festa de la Música Catalana"

VII Concurs. Excursió a Girona

- 1918 - Festival, Manen. Concerts vari; populars, beneficis i d'homenatge. Excursió a Manen.
- 1919 - Concerts en el Palau de Belles Arts: estrenes i primeres audicions de Schindler, Nikolsky, Rimsky-Korsakoff etc. i fragments de l'òratori El Mesias de Handel. Excursions a Figueras i Reus.
- 1920 - "Festa de la Música Catalana" VIII Concurs. Primera audició de corals de Bach i estrenes d'obres dels mestres. Puigol, Cuvelles, Ribó, Perez-Moya, Monn etc.

1921 — Primera audició de la Passió de Ntre. Sany segons
Sant Mateu de Bach. Concert Nicolau. Audició Concert
a l'arx de San Joan de Déu

1922 — "Festa de la Música Catalana" IX Concurs. Varij concerts,
primery audicions i estrenes. Excursions a Tallent, Lleida i
Sant Feliu de Llobregat.

1923 — Concerts de Quaresma: Bach, Beethoven, Debussy i au-
tor catalans. ^{Festa a la memòria del Rei en Jaume i col·locació a l'edifici d'una}
Excursions a Girona i Vilafrauca del Penedès. ^{reliquiari ofert}
^{pel Sr. President,}
^{contenint un vell}
^{de cabell de l'alt. Re.}

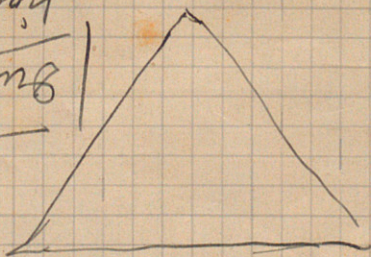
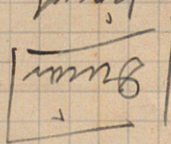
1924 — Concerts Liceu; Wagner, Beethoven. Concerts Clavé i
populars. Primera audició d'Orfeu de Monteverdi.
Festiva Ravel.

1925 — Concerts varijs; estrenes i primery audicions. Excursió
a Roma. ^{Excursió a Sitges}

- 1926 — Concerts variis : estreu Idil·li oc Mts. Rives i altres obres de Nicolau, Català, etc. Excursions i concerts a Sabadell, Girona, Vic i Manresa.
- 1927 — Primer audició de la Missa Solemnis de Beethoven.
Excursió ^{+ i concert} a Tàrraga
- 1928 — Concerts variis ; audició d'obres de Bach i Excursions ^{+ i concert} a Girona, Sant Feliu de Guipós i Caput de Mar.
- 1929 — Concerts de música popular : homentje Agnasi Fglèries, Congremita, francès, músics tripi-americans etc. Excursió ^{+ concert} a Mataró.
- 1930 — Concerts ^{popular} en l'Exposició Nacional de Barcelona i a honra dels intel·lectuals catalans ; estreu d'obres de Nicolau ; primer audició de la cantata de Bach "Temis jèia en la mortells"
Excursions ^{+ i concert} a Levillà, Valencia, Mataró i Girona

Moragas	—	Llorenç	—	Werthe
Estany	—	Mtre. Nicolau	—	Comella
Pujol	—	" Vives	—	Tornis
A. Bonet	—	F. Mather	—	Lluís M.
Pere a. Millet	— x	Jibert Canals	—	
R. Vives	—	B. Laper	—	
Narxod	—	J. Pignellens	—	
J. Muller	—	Panti	— x	
M. Rocamora	—	J. Lluçà	— x	
Hous	— (coba)	i. Guada, m?	—	
Lluçat	—	J. Riba Martí	—	
F. X. Pons	—			
V. Gibert	—			
Levadium	—			
J. Ruy	—			
J. Mauch	—			
Woud	—			
Marti Mauch	—	M. Maluquer	—	
J. Palont	—	Pere Serra	—	
J. Vilardaga	—	Lluís G. Maritany	—	
F. Uriach	—	E. Vidal i Riba	—	
M. Vally	—	Fredric Font	—	
Ant. Domènec	—	Josep Vila	—	
R. Crespo	—	Bra. Jover	—	<u>Porte</u>
J. Orad	— x	Pere Lluçà	—	
J. Recanat	—	H. Bigas	—	
J. Augiz	—	Irida Maritany	—	
F. Mennich	—	J. Guin	—	
E. Jove	—	F. Lluçà	—	
A. Nastaide	— x	A. Campeny	—	
J. Porté	— x x	Manuel Vally	—	
J. Marill	— x x	I. Cardis	—	
J. Montlleó	—	F. Forra	—	
A. Sabatés	—			
C. Palau	—			
A. Domènec	—			
E. Rafart	—			
M. Vally	—			

1

[illegible]

Z

1902	1903	1904	1905	1906	1907
- J. Cabot	Sabaté	Lopez Franch	Claudi Forcad	Angel Nouel	Eduard Rafart
. V. Moragas +	. A. Martiny	Q. Doucard	Abon ^{Maragay}	+	Miguel Vall
. Q. Sabaté +	. Abel Nouel		J. Daniel +		
. M. Estany +	. R. Vies		Q. Non Fontal		
- V. Morra +	Pere A. Millet				
- C. Palau +					
. F. Millet					
- J. Moutlle					
- F. Rajol					
- J. Coenella +					
. Leon Bugue (no 200)					
. J. Moragas +					
- A. Millet					

1908	1909	1910	1911	1912	1913	1914
Manuel Malagueira	Clui B. Nodet	Bn. Naragoda	President Mateu	id	id	id
Pere Serra	Josep Serra	E. Vidal: Riera				
Ant. Coen	Philippe Guenou	R. Arjol +				
Clui J. Maniary		J. Muller				

1915	1916	1917	1918	1919	1920
Josep Malbrac +	V. Gibert	Vila	Torres	Cap de	Marti Maurel
Manuel Rocau	Serrahima	Noad	B. Jover	un	J. Salvat
Frederic Font	J. Roig		H. Biges		J. Vilardaga
Horus	J. Maudy				J. Biges
Cluiat					F. Uriach
X. Pous					

1921	1922	1923	1924	1925	1926
J. Maniary	J. Jaira	M. Vall	Tom Oriol +	ve de	J. Cardus
Guin	P. Guand	ant. Samian	J. Alandi +	un	
	A. Campunjo	R. Creps	J. Llinena +		

1927	1928	1929	1930
J. Renaud	A. Martader	ve de	J. Porté
J. Angin	F. Torra	un	J. Marill
F. Maudy			
E. Jove			

1902

(elegit President a h Cabot)

Cabot

V. Moragas
Ant. de Sabate
Marti Estany
Victor Bruna
Eduard Palau
Fouci Millet
J. Montlleo

Cabot

F. Puig
J. Coluella
Leon Cuquer
Guau Moragas
M. Millet

1903

Cabot

Pera A. Millet
A. Martiny Jucien
F. Puig
Abel Nouet
Rafel Viver
V. Moragas
Bruna
M. Estany
F. Puig
Coluella
Sabate
Coluella
M. Millet

Alberto Hess

SALMERON, 105.

BARCELONA

Quimbilla

Millet	13
Moragas	6
Pujol	11
Renart	8
Howar	8
Tomas Millet	2
Estany	2
Pere Auta	2
Unach	1
Jove	2
Moutlleo	3
Mlle. Toms	6
Auzigu	2
Juie	1
Pons	2
Bigas	2
Marill	1
Oriol	2
Mlle. Vives	4
M. Puñti	2
Marti-Manuel	6
Torras	3
Roz - Puñes	2
Mauich	1
Manegod	2
Senaliman	2
Blanch	1
Mlle. Nicolau	1
Gibert	2
B.	5

Quimbilla

Piquilleu	1
M. Tolot	4
Vitardga	1
Dauvian	3
Climent	3
Mequeras	7
Rocamon	2 (vers)
Riba Marti	2
Sebati	1
E. Vidal	1
Guadua	1
Maneguer	1

(42 aut)

122 senta

4
 125
 6 23 peng

Cany, Celles

Mathes

Cambi?

Clisson?

Croyo?

2

(5)

248

1

1.240

Lr Boada:

Aquí van uns vernetz per l'Album Cabot,
i aquí caludo com també al Mestre Millet

en affm. *Faume Collell*

Arquitecta de la Seu de Vich

Vich, 26 de Novembre de 1930.

del 8

El nostre Pentecost

L'Orfeó Català pot enorgullir-se d'haver tingut davant d'aixos
un president de ^{tant} ~~les~~ rellevants qualitats ~~per~~ ^{com} D. Jaquim Cabot i
Rovira.

Els que l'coneciem d'aixos prou sabem com fou d'encantada
la seva elecció i com havien d'ésser fructosa la seva feina i com
la seva afabilitat i dots de caràcter li havien de guanyar tots les
simpaties.

Recordo que ~~fou~~ en els ~~meus~~ ^{seus} primers anys, ^{i de una} ~~de una~~ joventut, quan
anava a la seva casa de La Plaça de Sant Jaume a comprar-me petites
joies, fruit dels meus estalvis, sempre ~~volia~~ ~~est~~ reclamava la seva
presència, enamorat ja, llavors, del seu tracte amabilíssim i
cordial. Més tard, en afers professionals, en el tracte íntim, en
l'excursió a ^{i com a acompanyat} ~~Rovira~~ ^{Rovira}, i darrerament en la meua convivència amb ell
en les tasques de la Directiva i en la triomfal excursió a Sevilla
i València, he vist confirmat-se i acompanyar-se, ^{i li} ~~se~~ cap,

2

agudes excel·lents qualitats personals a les quals he tingut ocasió de
descobrir-li moltes altres com a expert i hàbil organitzador, diplomàtic,
orador i amic, sobretot bon amic de tots, de mestres, fusters i cantaires;
per aquests últims la seva sol·licitud és tan gran i feroç que a
ben seguir ni els mestres ho sospiten.

Canstem tots, omes, amic i l'elogi d'aquest home singular
que ha consagrat tota la seva vida a una obra tan meritoria i
demaneu a Déu que fins al ~~p~~ darrer instant de la seva vida
pugui seguir guiant-la i enrobustint-la amb el seu encert
i intel·ligència.

Inep Mª Angiza

Record íntim

El dia 14 de Maig de 1922 l'Ofici Cabli va donar un concert a l'allent. En acabar, una gentada ~~extraordinària~~ entusiasta, i amb el cor ple de joia, es barrejà amb la massa coral, mestra, junta i socis acompanyants, ^{en un esclat} ~~voltant tota~~ de germanor i abundantment artístic i abundantment patriòtic ~~en la indistinció dels tallentins~~ ~~que en~~ verament corpreuend.

D'entre la germinació en ontacsa la simplicitat i bondadosa figura del nostre ^{bon} President, que tan li ~~compla~~ ^{+ sempre} de barrejar-se amb nosaltres i gaudir així en aquest moment de confraternitat popular i gaudir així de la sinceritat i espontaneïtat de les manifestacions de la bona feut vilatana.

Recordo que, al veure'm ^{en} digni, hi menut fujà el cotxe i vindrà amb nosaltres fins a Barcelona. El convida fou tan cordial i sobtat que no vaig far gosar dir-li com em marejava avant en auto i que tot flogat passarien un mal viatge.

Així fou, molt amablement, i així fou com ~~també~~ ^{també} tuiqué ocasió de veure ^{també} amb li ^{també} amor i sol·licitut amb que cuidava un pobre orfendut ~~marejat i abatut~~ ^{marejat i abatut} fins que, a instàncies meves, vaig ~~volgar~~ ^{volgar} ~~de cantonar~~ ^{de cantonar} bairar a Fenansa per a prendre el tren, avant, llavors, personalment el Sr. Cabot a veure

2

Favenna prospera - iunc establiment que hi havia - a cercar-me i aiguard per
a allargar les meves i sofrances, tal com un pare captaria un nen de
pa pels seus ben amats fillers.

Aquest amor i sol·licitud que aquell sia va prodigar-me a doll
i el que sent ha sentit sempre pels nostres conistes als quals considerem
amb un afecte ~~vermeu~~ verament paternal.

En aquest homenatge, ^{doncs,} en plan ~~doncs,~~
que la veu ~~esta~~ d'un ocl coniste que ha Francesc X. Pons
cantat any, se noi i d'honor i que
tan grata recordança se'n del nostre President
hi af'rajunt a tots les deuenes que
avui cantaran ~~una~~ lloances ben merecedes.

L'exemplaritat del Dr. Cabot

Una presidencia ininterrompuda de 25 anys, d'una entitat ben nombrosa, com ho es l'Orfeó Català, en aquesta Catalunya nostra tem febricitant, en els diferents sectors de la seva activitat, es un fet significatiu i allisona dor altora, que cal remarcarlo per la seva exemplaritat; i jo crec que tra sigui possible, perquè en el fogar roent d'art i catalanitat, que es l'Orfeó Català s'hi ha prestat sempre culte a aquella trilogia d'antany, arreconada avui per molts, com una antigallalla.

En el nostre Orfeó, cadascun en sa esfera, mes o menys modesta o extensa, hi hem servit la nostra Patria Catalunya maldeant per obtenir-la, aquella plena llibertat que de dret l'hi pertoca: per assolir-la hem arivat la nostra Fe en els seus destins, i en la Divina Providencia, que al feruós es ben crivador, ens sosté en els moments de defallença i ens conforta i esperona per superarlos: i hem estimat amb Amor entranyable els nostres

3
homies representatius, simbolisats per no citarlos tots, en el
venerat Mestre en blavi Middel i en el que avui nomenatgem
en Joaquin Cabot, que ens han sapigut guiar sempre, pel
camí aspre de les realitats de cada moment a la fita
ideal per tota tem cobegada.

Aquesta trilogia, tan virtual, altrò, com avui, con-
demna, repovenim-la amb les modalitats que calguin
pero no en reneguem la seva substancialitat, i als nos-
tres Mestre i President, aixís per autonomia, ànima i
cor de l'Orfeó Català, sapiguem agraïr-los el seu mestrat-
ge i direcció; i en fer-ho hi trobarem la satisfacció íntima
d'haver complet íntegrament el nostre deure.

Joaquim Roig *J. Roig*

Ja fa anys. Era que amb el catalanisme s'esforçava per a
sortir de l'ambient sentimental on fins allavors s'havia
manifestat, cercant major expansió. Quan els catalanistes
eren els de la ceba i nostres manifestacions, esplais d'actes,
tes derivats i poctes somnia-truites. El Sr Estere mirava el
nostre moviment, ab commiseració, sinó ab menyspreu.

Jo era estudiant i pertanyia a l'Associació "Ramon Llull"
que modesta i tot, va per la seva fiina. Eixer catalanista volia
una certa abnegació dels que com jo, convivim ab la gent
que s'anomenava pràctica o sin fabricants i comerciants.
Sovint havia estat objecte de les seves ironies i fins alguna
persona que m'apreciava havia intentat totum a quelles
cabories. Un dels arguments de força era que cap personal.
Tot destacada era catalanista i jo recordo que sovint havia
repliat "Dn Joaquim Cabot també ho es", deixant perplex
al meu antagonista perquè el nostre estimat president,
qu'era una bella excepció entre els del seu bras i entre
l'aristocràcia a qui tractava. Femia ja en aquella
epoca un fort prestigi comercial.

Pere Luandra

1/
En demanen dos mots: heus-ets aquí.

En Cabot, bon lector
~~X~~ ~~X~~

En la Sala del Palau de la Música, plena
de gom a gom, en Joaquim Cabot, lleixi, un
dia, poesies de mossen Cinto. Els aplaudiments
no s'acabaven mai; erau, no sets per les poesies,
ja conegudes, erau, mes, per el lector admirable.

A Barcelona son ben pocs els bons lectors i menys
encare, els qui lleixien de en public. En Cabot
es mestre en l'art de la lectura; lleixi tant
be, com be parla i fa de bon veurer que l'ho-
me que s'ha fet un nom en el comerç, en la
industria, en la politica, en tantes coses, sur-
te a la escena a lleixi, magistralment els nos-
tres grans poetes.

Amb en Cabot i'en Lluís Millet, varem anar a visitar, al seu desterró, tots els advocats, exilats per la Dictadura. Varem veure l'Abadal, i en Bastardas i en Casagran (g. a. e. s) i els altres. . Era l'orfeó qui els feia la visita? Jo no ho sé; mes, crec ben cert que, els meus companys, al veure plegats en Cabot i'en Millet, veieren el President i el Mestre.

1. novembre 1930.

Lluís Serra i Serra

5
*fer-ho amb
normes*

DISCURS D'EN JOAQUIM CABOT EN LA
FESTA DE LA BENEDICCIÓ DEL LOCAL

1
R

A RA sí, qu'acabada la cerimonia tradicional en nostra terra de benehir la casa, podem cridar a boca plena y'l cor vessant d'alegría: — Amichs, companys, respirèm; ¡gracies a Deu, ja tenim casal—

¡Sí, ja tenim casal Escoltèules be aquestes paraules, per que, tan breus y tan senzilles, enclouen tota una historia, una historia d'ilusions, de desitjos, de lluytes y sacrificis, d'ansietats y entusiasmes, la historia del Orfeó Català, que brilla triomfant y gloriosa entre les demés histories de la nostra Renaxensa.

¿Y sabeu per què ocupa lloch tan preminent? per que l'acció del Orfeó, tota amor y generositat, s'ha dirigit nó, com altres, a una classe determinada, ja d'erudits, d'estudiosos, ja d'intellectuals ò artistes, sinó a tot lo poble; no ha tractat de conquistar inteligencies, sinó senti-

ments; no s'ha dirigit al cap, sinó al cor de la gent; y tots sabem que les ferides del cor son mortals de necessitat.

Hèus'aquí per què'l poble s'ha rendit a la nostra acció; hèus'aquí per que la nostra obra ha sigut com una allau que se'n ha arrossegat darrera seu tot Catalunya.

Fèm memoria y recordèmnos de les primeres necessitats, de les primeres angunies que passà l'Orfeó pera constituir-se y comensar a cantar, com una niurada de moxons, dintre aquelles cambres dels carrers d'en Lladó, dels Cambis y d'en Dufort. Desd'allí arrencan los carreus, les pedres fonamentals d'aquest edifici. Allí en Millet y'ls seus companys arrelaren lo plansó d'aquest roure gegant que'ns axopluga a tots.

Després, aquella colla, canta que cantaràs, comensà a volar, y aixís que's sentí ab forces pujà fins a Montserrat y allí, als peus de la Moreneta, entre núvols d'incens y de boyrades, arbolà la senyera, aquesta senyera que'ns ha presidit sem-

- 2 -

pre més, guiantnos a la conquesta dels esperits.

Desde llavors, aquell esbart de cantayres no ha tingut sossech ni repòs. Al crit de «per l'Art y per la Patria!» ha entonat ab la mateixa fè nostres cantades populars que'ls chorals dels grans autors de fama universal; ab la mateixa afició ha estudiat, desenterrantles dels arxius, les melodies de la velluria, que les composicions dels mestres joves y novells. Allà ahont ha sentit que hi bategava l'art, ab noblesa, serietat y sentiment, allà s'ha llensat ab còs y ànima, dedicant hi tot son esforç y tota la voluntat pera popularisarlo y ferlo triomfar. Advertint qu'aquests triomfs, aquesta popularisació, no'ls ha escatimat ni tingut reservats a ningú.

Tothom qui ha volgut ha pogut fruitirlos.

Han cridat l'Orfeo a montanya, y a montanya ha pujat; l'han cridat a les grans urbs industrials, y allí ha corregut; ab la mateixa cura ha procurat satisfer los públichs de ciutat que'ls dels pobles, llogarçts, pagesies; content ha reflat sota lo cel rialler de nostres platges, y emocionat ho ha fet sota les voltes rònegues de nostres monuments y santuaris; animós sempre, ab lo mateix entusiasme s'ha embarcat pera ferse sentir de nostres germans de Mallorca, que ha gambat la frontera pera ferse sentir de nostres germans rossellonesos y provensals. Sempre y ab tota l'ànima ha cantat, lo mateix en dies de festa y de goig qu'en jornades de dol y de plors per Catalunya.

Aquests recorts demostran palesament que la nostra obra, encara que d'arrel y de vida principalment barcelonines, no

es de predilecció ni d'exclusivisme per cap lloch ni per cap públich. Aquí mateix, si havem cantat devant los aristòcrates concurrents del Liceu, havem cantat també, espontaniament, devant la massa modesta y essencialment obrera dels barris extrems, quan nostres memorables concerts populars; y si havem pujat ab dalit les escales del Palau del ilustre purpurat aquí present, ab igual dalit havem pujat les de la Presó Nova, ahont una tarde primaveral entrà ab nostres cants un xich de consol y d'alegría als desgraciats reclosos d'aquella casa.

Ja veyeu si tenia ralió de dir que la nostra obra era tota amor y generositat; y ara hi afegiré que per axò es viva, que per axò es forta y que per axò triomfa.

L'experiencia proclama que les obres

fonamentades per l'odi y l'imposició se sostenen, no més que per la forsa, raquí-ques y minades, descomponentse, fins qu'una empenta les enruna y aniquila; en cambi, les obres d'amor y persuasió crexen ufanoses, sanes, y perduran com la nostra, sostinguda per un capità que no porta més armes qu'un brot d'olivera y per un exèrcit que no passa d'un grapat de joves, de donzelles y d'infants.

Derrera aquests recorts, me caldría esmentar los qu'omplenan lo capítol d'actualitat de nostra historia: los que fan referencia al nostre casal: mes, son tan frescos y jo hi soch part tan interessada, que no dech retrèurels.

No més diré, dirigintme als qui dubtavan, als desconfiats, als indiferents, si nó pessimistes:—Veníu, obríu los ulls. este-

nèu les mans, contemplèu y toquèu lo que no foreu capassos de somniar;—y als fervorosos, als devots, als creyents:—Regalèuvos contemplant la realitat del vostre somni, admirant l'obra genial del eminent artista y gran patrici en Lluís Domènech. —

Ab tot, jo dono desd'aquí, pera que tots se n'enterin, en nom del Orfeó, les més sentides y corals mercès a uns y altres. Les dificultats, los contratemps, fins les murmuracions, fan més capdal tota obra humana. No hi hà rès més hermós y consolador qu'arribar a port quan s'ha bregat ab los temporals.

Grans mercès també a vosaltres, Eminentíssim Senyor, Il·lustres Autoritats populars de Barcelona, Diputats y Senadors y concurrents tots, en los que veig concentrada en aquests moments solemnes la representació integral de Catalunya.

Al obrir de bat a bat les portes d'aquesta casa a tota manifestació d'ari, de cultura, de sentiment, d'amor a nostre poble, me plau dirvos a tots ab aquella frase d'oferiment vulgar però lleal quan la pronuncian llavis catalans: — Senyors, amichs, compatricis, aquí es a casa vostra. —

Y ara, companys, com encara quedan

molts fulls per escriure en l'història del Orfeó, seguim nostra creuada, amarèm la casa de cants, axopènnne be les parets y voltes pera assolir l'ideal del poeta, de convertirla en colossal gavia, de ferne un reclam que hi fassi acudir els cants de tot el món y que'ns els fassi tots nostres sense esclavissarlos, y arribar axís «a que tot el món dels cants sigui nostre y nosaltres de tot el món dels cants».

9

*Detres
Tipus*

Durant l'actuació presidencial de
D. Joaquín Cabot i Rovira (1902/1910 - 1915/1930)
han format part de les Juntes Directives, els
hi següents

Mtes. Millet, Puig, Couella, V. de Moragas, M. Estany, Z. Millet, J. Montlleó, V. Bruna, C. Palau,
A. Sabatés, L. Guque, G. Moragas; A. Martiny, Abd Bonet, R. Vives, Pere A. Millet; Lopez Trauch,
A. Doumeuch; C. Forcada, A. Managué, J. Daniel, A. Dori Fontfeli; Angel Bonet; S. Rafart,
M. Vall; M. Maluquer, P. Serra, A. Corts, G. Maristany; M. Nadal, J. Girona, M. Juenes,
B. Manegoda, E. Vidal, R. Arjol, J. Mullor; J. Mabry, M. Rocaucom, F. Font, Homs, F. Lleixà,
F. X. Pons; V. de Sibert, M. Ferradina, J. Roig, J. Mauc; J. Vilà, P. Broada; J. Torruy, Brà.
Jover, H. Nigas; J. Martí, J. Salvat, J. Viladaga, F. Urnàch; I. Maristany, J. Guix;
F. Lamià, P. Lucuena, A. Campmaja; M. Vall, A. Jauiany, R. Crespo; J. Oriol, J. Alaudr; +
J. Lleixà; I. Cardús; J. Reuert, J. Augigu, F. Mauch, E. Fové; A. Bastardys, F.
Torra; J. Porté, J. Marill.

El Sr. Cabot i l'eufada

L'oxafabilitat de tracte del nostre Sr. President és una de les seves característiques. El dolç somriure que sobreix totthor dels seus llavis no ^{regalga} ~~seu~~ mai, ni en aquells moments en els quals ha de fer alguna comunicació seriosa o en que la contrarietat i l'enveja fan arregar el front i contraure les celles. Al Sr. Cabot mai no l'he vist eufadit ~~en cap~~ entre un altre i a casa nostra. Seria, acàs, perquè ja no eufaden-se prou durant la construcció del ~~Xix~~ Palau i ~~no~~ ha perdudes les ganes de tornar-hi? Tot podria ésser, doncs, segons referències, en aquell temps, els caps de puny damunt la taula, era l'acompanyament obligat de tota discussió amb el tècnic de l'obra i de l'ornamentació. També heu sentit que l'acústica de la Sala és comprovada que en excel·lent, través d'alguna crítica o regany amb el mateix personatge. Si a començament, d'aleshores encà el Sr. Cabot, en mig de un altre, sempre somriu i està joïós i afable. Però...

2

Però, un dia el vegèrem enfadat de debò, i, verament, traqué el geni. L'enfada, però, amb utilitat que encara feu més efecte i en circumstàncies tragi-còmiques que donaren un gran relleu a l'acte.

Fou durant l'excursió a Roma i a l'Hotel Pincta al segon dia d'aquells àperts sense vida.

Jo crec, però, que els poetes ne tingueren bona part de culpa. ^{del que succeïa} Tan de dir, en revistes, diaris i discursos, ponderant l'excel·lència dels nostres cants, que l'Orfeo en "un vol d'ocells" (àdhuc el bo oel Sant Pare en calificà autoritatment d'igual manera - i ben contents i agraïts que n'hi restàrem -) el cas és que "vol d'ocells" feu aquí i "ocellets cantant", per allà, els cuiners de càu Pincta s'ho degueren creure de debò i prenent s'ho al peu de la lletra en servir uns menjaros amb raccions verament ocellístiques. Figurem-vos la nostra gent, la nostra joventut, haver de dinar amb

5
eujege^{re} un allau de dictaris i renys italians amb un fò
ferruny, i agut i malhumorat i amb gesticulacions tan eueigues,
i amenaçadores que el pobre maître veient-se culpable i confús,
prometé i comença en aquell mateix moment, en que fou aplaudit
i vitorejat per tot hom, com ho fou el h. Cabot durant el seu
dramàtic conjur.

El nostre President s'havia enfadat de debs i traqué el
gèni i la causa dels troy oportunament, eloquentment, i tibi-
tament i amb eficàcia.

A l'evidència la cosa anà de bé en millor: grans plates de
faves a la catalana, mongetes i fets aquells menjar^s tan pro-
ritius i carolans ompliren d'optimisme, alegria i ^{bon humor} ~~gargam~~ les
nostres faules. L'aparició de cada placa reconfortava i euyorava
en aplaudir; ho feu els cambres, i, ho feu, fortament, el
maître cada vegada que aumblem^{ent} es passejaba triomfal
pel mig de les llargues files, de joventut, alegria i cordialitat.

5

A l'últim sopar, ^{la direcció de l'Hotel Puerta} ~~a l'Hotel Puerta~~, ~~la direcció~~ del mateix
ens obsequià amb ~~una copa de xampany~~ i dolç i una
copa de xampany i un altre correspongueren a tot fiera
fent-hi una cantada tan forta i entusiasta que... fins
es senti de Barcelona.

I enmig de vígues, aplaudiments i franca cordialitat,
tot ~~acabà~~ acabà bé - és un dir - i tots servem encara
~~el~~ grut recort d'aquell Hotel ^{o festa} que més tant fou creient
per a fer una pel·lícula i d'aquells bons servidors que
malgrat l'incident ~~est~~ ~~seguia~~ ~~en~~ ~~mentat~~, tan ~~se~~ s'esforçaren
en fer un agraïment i cantada en la ciutat dels Països i dels
Cisars... i del Cabot enfadat.

B.

Giro 30 Abril 1930

16	Clemente de la Hoz de Valencia de Alcántara (Cáceres)	29.010 .	779	50
12	Miguel Iba de Tally	28.815	66	45
2	Lizaso López de Valverde del Fresno (Cáceres)	28.823	376	"
7	Miguel Lafuente de Picazo del Júcar (Cuenca)	28.890	296	50
9	Galmarcio Loto de Boñar (León)	29.016 .	500	60
18	Gregorio Mailla de Béjar (Salamanca)	28.872	488	50
19	Eduardo Miguel de Talavera (Sevilla)	28.800	541	55
41	Carmen Muray Vda. de Vives de Igualada	28.840	119	20
44	Rafael Martí de Montblanch	28.750	1566	"
58	Eduardo Moreno de Huetx (Cuenca)	29.045 .	646	50
100	Pura Méndez de Leiza de Liria (Orense)	29.026	282	50
108	Leónido Martínez de Estella (Navarra)	28.882 .	954	"
177	Morán Hñes de Ayamonte (Huelva)	29.054 .	607	50

EL SENYOR JOAQUIM CABOT, AMIC DELS CANTAIRES

En la joiosa forada que Mestres, Junta i choristes de l'«Orfeó Català» férem a la Conreria de Montalegre, el diumenge, 29 de juny, de l'any 1924, un bon estol de cantaires ens aplegàrem, germanívolament, al Restaurant, i, amb més desig d'esplai espiritual que dels plaers de l'àpat, vinga cantar cançons, de les apreses dessota el gloriós hemicycle del Palau de la Música Catalana.

De sobte, entra el noble President de nostra estimada Institució, somrient i jovial, amable i optimista. Una entusiasta ovació, a peu dret, li palesà l'afecte que els orfeonistes de Mestre Millet li professen.

El senyor Cabot, emocionat, digué: -Us remerció la rebuda que m'heu fet. Jo he vingut atret per les vostres cantades i per a participar de la vostra alegria. I, ara, per correspondre a la demostració que acabeu de fer-me, us recitaré una poesia meva.

I, efectivament, ens feu gustar una exquisida «LLAMINADURA», que és el títol de la poètica composició, dedicada a les cireres, que recità.

Amb un llarg aplaudiment, ^{agraïrem} ~~subratllàrem~~ la bella poesia i la gentilesa del nostre dilecte President.

Matheu Pigulllem
Corista

EL SENYOR JOAQUIM CABOT, AMIC DELS CANTAIRES

Un aspecte del nostre caríssim President...?

Fou el diumenge, 29 de juny, de l'any 1924, que Mestres, Junta i choristes de l'"Orfeó Català", férem aquella agradívola forada a la Conreria de Montalegre.

Els excursionistes es dispersaren ça i enllà de la muntanya, i la joia regnà en tots els cors.

Un bon estol de cantaires ens aplegàrem, germanívolament, a la sala del Restaurant, i, amb més desig d'esplai espiritual que dels plaers de l'àpat, vinga cantar cançons, de les apresos dessota el gloriós hemicycle del Palau de la Música Catalana.

De sobte, es presenta el nobilíssim President de nostra estimada Institució, jovial i somrient, amable i optimista, com és en ell peculiar. Una entusiata ovació, a peu dret, li palesà l'afecte que els or-

feonistes de Mestre Millet li professem.

El Senyor Cabot, no sense emoció, digué: -Us remercio la rebuda que m'heu fet. Jo he vingut atret per les vostres cantades i per a participar de la vostra alegria. I, ara, per correspondre a la demostració que acabeu de fer-me, us recitaré una poesia meva.

I, efectivament, ens feu gustar aquesta:

LLAMINADURA

--

M'agraden tant les cireres
que n'he de menjà tot l'any.
En menjo de primerenques
justet a mig madurar;
en menjo de fortes y dolces,
a darrerries de maig,
y'en menjo(que són tot sucre
quan pel juny branden les falçs

.....

Quan les cireres s'acaben
y he d'esperar 'un altre maig,
en menjo de confitades
y entremig, sempre frescals,
me menjo les dels teus llavis
que no se m'acaben may...
M'agraden tant les cireres
que n'he de menjà tot l'any.

Un nou i llarg aplaudiment coronà la bella composició i la gentilesa del nostre dilecte President, senyor Joaquim Cabot.

Mateu Piquillem

Ciutat, 10 Novbre. 1930.

Comissió organitzadora de l'homenatge al Sr. President
de l'Orfeó Català", En. Joaquim Cabot

Present.-

Molt Srs. meus:

D'acord amb el convit qu'ha tingut a bé fer-me aquei-
xa Comissió i adherint-me també, amb gust, a l'homenatge al nostre
honorable President, em plau adjuntar el modest treball eixit de la
meva ploma d'aficionat a la literatura i, a la vegada, d'orfeonista,
per si, quan menys, pot aprofitar-se la idea i la meva humil signatura
per a figurar en el fascicle que s'ofrenarà a l'esmentat senyor.

Primerament havia escrit les dues quartel·les; des-
prés l'^{he}reduit. Trameto ambdues formes, i si malgrat tot, encara resulta
llarg, no tinc inconvenient en que retallin el que els hi sembli.

En la poesia he respectat l'ortografia de l'autor.

Molt agraït per l'atenció de què he estat objecte
en aquesta avinentesa, resta de vostès atent s. s.

Mateu Piquillón

Curtina

1

He rellegit les escenes, sadolles de humanitat, de « Els Mestres Cantaires », i aquesta vegada m'he sentit fortament atret per la figura, ben des-
sacada, del President de la ~~la~~ tradicional Corporació.

Considerem-lo un moment. Les característiques més oïdres de la seva personalitat, tan atractiva, són l'entusiasme, la generositat, la ben-
volença — entusiasme comunicatiu, generositat comprensiva, benvolença paternal. De bell ofici argentí, Veit Pagner no ha seguit els seus companys en la via ascensional de la música; però, és Mestre també: en la joventut sabia cantar « a cor calent » belles esparses.

Ara, no podria viure sense els germans artistes; (2
l'espirit sen és dominat per ~~els~~ ideals semblants.
I, si ell mateix no crea, té certament el dret d'ani-
mar, d'excitar les iniciatives, de determinar les
accions fecundes. És un dret ben sen alerçar com
un infant Flans Aules, el gran artista; i be pro-
sap atorgar un somris encoratjador al cantaire
novença. De tot ser ell fa ofrena de lo millor
que posseeix; és el baró provident de la Corpo-
ració...

Més, no cal prosseguir l'evocació de la
figura, annulada de la perpètua joventut de l'es-
perit, de Veit Pogner: sortosament per tots, el ter-
min amb nosaltres rediviu.

Vicents M.ª de Giliert.

Curativa

J. M. BLANC

PLAÇA DE CATALUNYA Nº 6

BARCELONA

L'HOMENATGE A JOAQUIM CABOT

Un homenatge per un acte heroic, per una actuació decidida, per una victòria del moment, és un acte, tantmateix digne de la més franca adhesió.

Quant aquest homenatge és, però, una llambregada a una vida feconda de treball i d'entusiasme, cal obrir el cor de bat a bat amb tota l'amor i tota la simpatia.

Aquest és el cas de Joaquim Cabot. Vint-i-cinc anys de lluita aferriçada pel prestigi de la terra, amb les armes nobles de l'art. Vint-i-cinc anys a la presidència del Orfeó Català, és un motiu prou fort per dedicar-li un homenatge. Un homenatge que no és el d'uns amics, ni d'un partit, ni d'una ciutat solament.

Es l'homenatge de Catalunya al President de l'entitat que ha fet Pàtria tot cantant.

Josep M. Blanc

5-XI-1930.-

~~del 8~~ 14 d' Octubre de 1925

(1)

¿ La recorden aquesta data amics? - Es la data memorable per a l'història de l'Orfeo Català, que el governador de la dictadura, ~~es dignà~~ autoritzar l'obertura del nostre local social, clausurat ~~en mala hora~~ el dia de Sant Joan del mateix any, després de la triomfal excursió a Roma.

En les dotze del mig dia, ^{i un} ~~havia escampat la nova~~
~~que l'Orfeo Català s'anava a obrir de bell nou, i un~~
~~estol de~~ ^{soci, directius,} ~~membres de junta,~~ mestres i cantaires, ~~nois ho-~~
~~mes i nois,~~ amb el mestre Millet i son Joaquin Cabot,

ens havien congregat a l'entrada de l'escala que condu-
eix als pisos del mestre, ~~Millet de la Srta Uherle i~~
~~d'un dependent de l'Orpo~~ (uniques dependents que no
havien estat clamrades, per no deixar els estadauts ~~tan~~
~~acasa~~), (esperant que vingues el delegat governatiu ^{portador}
~~havia de portar~~ ^{de} l'autoritat a la obertura. ~~Tant~~ ^{dentada} ~~so~~ ^{pi-}
~~rada.~~ ~~Fot. home~~ ^{Fot. home} parlava de les angoixes i dels treballs
passats durant els llarguissims quatre mesos d'inacti-
vitat forçada de la nostra entitat. En les cares ^{de}
~~tots~~ hi reflectia la foia de pagar tornar a trepit-
jar el sol del nostre casal i de pagar veure
les seues portes obertes, per a donar entrada a tots
morals, contaires i nous.

(3)
Però on ~~se~~ aquesta joia, aquesta gauchasse réflexion d'une manera més viva: palera, era, sens dubte, en la cara del nostre mestre ben amat i en la del nostre no menys ben amat president. ! Com contrastaven els somriures d'ara, amb els rostres apenats d'abans!.

Per fi arribà ~~el delegat gubernatiu~~ amb el document que ^{obria la via de nou la} ~~afectava la clausura de~~ nostra casa.

Aquest document havia d'ésser firmat pel nostre president i pel delegat. Però en aquells moments a don Joaquín, li mancava la cosa més indispensable per a firmar, li mancava la ploma i. (dixeu m'ho dir amb goig), la meua estíl·logràfi-

cor que vaig allargar-li amabatent, va ésser (4)
la que utilitzà el Sr. Cabat per a posar la fir-
ma en aquell paper que em donia l'alegria.

(Jés d'aleshores, vaig considerar aquella ploma
com una veritable reliquia.)

~~Un cop estampada la firma en ^{signant el} aquell document, anarem
tots corrents a presenciar l'obertura de la porta del
passatge de Cameró, que és la principal de la casa
de l'Orfeo; el cor em saltava de goig dins el pit.~~

Don Joaquín anava davant amb el seu afable
somriure als llavis. Per fi, s'obrí la porta i entra-
rem tots a casa. ! Gràcies a Jesús!

(5)
Peró com estava la nostra casa!; els quatre mesos
de clausura l'havien deixada en un estat lamenta-
ble. La fols tot ho envaïa, les aranges havien estès
les seves tals fols recorg, donava pena de mirar.
Peró que hi feia? - s. havia acabat la maltempa-
da. Tornàvem al nostre niu. (1)

(2) Preghem a Déu no permeti que mai més
la nostra institució passi ^{un semblant crònica i per} ~~un calvari com aquell~~.
~~Sols Ell sap el que tot home sofre.~~

Preghem-li també que concedeixi al nostre Presi-
dent ~~de~~ molts anys de vida per a seguir regint

amb tant de seny (~~com ho fet durant aquest quart~~ ⁽⁶
~~de segle de constant actuació presencial)~~, el destí
de la nostra entitat i que quan hi arribi l'hora
de deixar aquesta vall de llàgrimes i servir de
guardar-li un reconet de cel en premi de les
seves bones obres, i en especial per les que ha
fet pel nostre gloriós Orpo Català.

Joan Fomay

(1) La primera visita fou a la Senyera; tots ens encaminàrem vers
la feli de fonts i allí, descoberts i no sense una intensa emoció, el
Sr. Cabot inicià --- i dirigí el "Cant de la Senyera" que tots plegats, veïns,
meus, conistes, adhoc i altre. Millel, cantàrem a mitja veu, és que ~~no~~ do-
uam ^{a l'acte espontani} un aire de misteri i de litúrgia que verament ens impressionà a
tots.

2. Signat el document tots entràrem amb joia a casa nostra i, no
cal dir-ho, com

XX

Vinticinco anys, casi sens interrupció, de presidencia d'una entitat com el nostre aimat ORFEO CATALA, que durant aquest espai de temps ha continuat la seva marxa ascendent vers l'Ideal, son la demostració mes palesa d'una actuació meritoria, creditora del mellor agraiment. Un esperit de treball, de constancia, de fermesa, de dignitat i de patriotisme; un amor, i un bon seny, han sigut el guiatge de tota l'actuació del nostre admirat President, fent arrelar i fructificar abundantament l'arbre plantat i conreuat pels seus predecessors, malgrat tranguis i ponentades que s'han anat sortejant mestrirolament. Vinticinco anys de presidencia de l'ORFEO CATALA son el mellor elogi i homenatge per en Joaquim Cabot. Que duri.

EDUARD VIDAL

Tribut
El nostre President

Tots els que hem passat per la Directiva de l'Orfèu podem saber de la manera que hi treballa el nostre treball i l'esforç que hi aporta en tots els moments per aspre i dificultats que s'presenten. Tot recordem la seva paraula càlida i ~~seu~~ permisió i la força del seu exemple en l'actuació del càrrec ~~de~~ que sempre ha desenvolupat com un perfecte cavaller.

En l'obra del nostre Milet, cada dia més gloriosa i triomfant, la col·laboració del nostre President ha estat ~~com~~ ben decisiva i eficaç, talment, com la columna mestra d'un grandis edifici que l'aguanta amb seguretat i fermesa.

Per això, és ben merescut l'homenatge que avui l'Orfèu li tributa i ben sincer el desig de tots de que per llargues anyades pugui seguir regint, com fins avui, amb seny i coratge la nostra benamada Entitat.

Josep Genies

Cursiva

X X
L

1

Comença el "Llibre del feyt e deseneyguets en la vida del
molt alt Rey en Jaume lo Conqueridor" de aquestes parau-
les: "Retra'm mon senyor sent Jaume que fe sens obres morta-
es." paraules que jo trobo molt ^{adictes} adictes en el cas de volen-
nissar la actuació de nostre ^{dicte} President amic i company en
Joaquim Cabot y Rovira.

Han passat anys y mes anys, desde que feu l'"Orfeo Català"
les primeres cantades en els poètics voltants de Santa Ma-
ria de la mar; la fe del gran mestre que llavors era jor-
rebe un nin, d'en Lluís Millet s'encomanà tot seguit
al jove cantayre y d'allí a la Placa de Sant Just y
a la del Peyor mes tant, l'ideal s'anà enenyorint de tots
cantants y oyents fins a encendre en el cor d'en Joaquim
Cabot la flama del entusiasme per a emprendre l'obra del
Coral de l'Orfeo y el Palau de la Musica Catalana.

Venim aquí la gran obra d'en Cabot. Obra gegantina que
ajuntada a la fe de tots plegats ens ha portat a fondejar de

2
la plenitud del nostre triomf, poguent contemplar sem-
pre per damunt dels cants de la terra, ~~per~~ ^{ben acompanyada}
la senyera que malgrat les ponentades y males volences
els ha fet mes triomfants. Y en Joaquim Cabot qui ha
tingut la sort de veure'ho, se n'ha de sentir orgullós, y nosaltres
agraïts

Honra J. Masseguda
Bra. 1930.

del 8

Exemplaritat

Es amb el major entusiasme que m'adhereixo a l'homenatge al h. Cabot en complir 25 anys de la seva presidència. Homenatge d'admiració i gratitud a la personalitat ~~de~~ de D. Loqueneu en la qual s'ha agermanat perfectament les dots de l'home organitzador, i altuista i intel·ligent, capaç de portar a port la nau de l'Orfeu (Cabot) per entre els esculls econòmics i polítics, i les de l'home que es sent preocupat per l'idealisme i la fal·lera d'una nobilitíssima aspiració a la ~~conquesta~~ consecució de la qual hi empenen temps, esforç i energies que aquells homes que no més toquen de peus a terra, els voldria no emmenar en llurs afers ~~individuais~~ ^{particulars i utilitaris} i ~~en~~ ^{seus} resultats pràctics i positius.

Heu, aï, l'altre exemplaritat que, després després de l'actuació del h. Cabot, ^{artífex i home de negocis} ~~en tota la seva~~ ^{ofereix} tota una ^{voluntat} ~~voluntat~~ ^{esforç} i el millor de la seva vida, ^{en aquestes obres, com} la de l'Orfeu, que fan esclaireixen el camí d'un poble ^{i al veïnat} i el dels homes que ~~se realitzen~~ ^{se realitzen}. Tan abnegament les porten a felicitat.

- Francesc de P. Uviach -

del cor 8
L'amada de l'Orfeo Català a Roma. (Episodi Vintu.)

Era el dia de cap d'any de 1925. Cap a les onze de la nit, el Salau de la Música era bullent d'animació; tres còbles damunt l'estrada anaven sonant sardanes gairebé sense interrupció, ara l'una, ara l'altra; el pati de la sala d'audicions, desembarassat de les llargues rengleres de seients, trontollava al ritme saltatori d'innombrables anelles de dansaires que l'ocupaven enterament i desbordaven pels passadissos i dependències immediates, no restant espai lliure, per petit que fos, mentres estigués a l'abast del so de la colla, sense rotlle o rotllet que l'ocupés, puntejant amb desfici sardana darrera sardana. Tot el nostre jovent cantaire hi era, entregat al goig sa-
nito del ritme entrenador de nostra dansa; i la mainada afegia a l'espectacle la seva peculiar i pintoresca nota de desordre, corrent i saltant esbojarrada, exconillant-se per ^(els grups i) entrar les cames dels dansaires, sense cap recel per les empentes i trepitjades que podia rebre, i sense comptar les que prodigament repartia arreu. Les llotges del pati, tot l'amfiteatre i la dananteria del xgon pis, eren ocupats per

familiars dels cantaires i per socis de l'Orfeó que acudien, com cada any, a delectar-se amb l'audició de les sardanes i en la contemplació de la bella festa amb la qual, per tradició ja de temps establerta, la nostra massa coral festeja l'entrada del nou any.

En un dels curts moments de repòs d'entre sardana i sardana, anava jo deambulant per la sala, quan vaig topar amb el redor Labot.

- On t'amagues, que fa estona que et busco? Vina, que hem de parlar, - em digué. I arribat a un petit oasi de calma que poguerem descobrir, comença el senyor Labot amb ^{la} seu un xic emocionada i els ulls guspirejants:

- Fa uns quants dies que em volta una idea pel magi, i m'hi he anat engrancant de tal manera, que ja la veig realitzada si tots m'ajuden. He pensat que l'Orfeó tindria d'anar a Roma a fer una cantada al Sant Pare amb motiu de l'any jubilar que avui comença. Què et sembla?

- Magnífic! - vaig respondre-li. Vinticinque anys de convi-

3

venia a la Junta de l'Orfeo amb el president senyor Cabot, m'havien familiaritzat a bastament amb les seves penades i ja estava curat d'espants, puix sabia per experiència que la seva tenacitat optimista no reculava davant de cap obstacle. Jo l'havia vist engrescar-se amb l'idea de donar a concisier l'Orfeo a les terres occitanes germanes nostres, i l'Orfeo havia visitat triomfalment Montpeller, Marsella i Perpinyà. Jo l'havia vist inflammat d'entusiasme amb el projecte, que semblava somni, de bastir un casal per a l'Orfeo i una gran sala de concerts per a Barcelona, i el Salau de la Música Catalana s'aixecava imponent a l'impuls de la seva voluntat mai flaquejant. Jo l'havia vist maldar obstinat perquè l'Orfeo assolís la consagració dels grans públics europeus, i l'Orfeo cantà a París i a Londres l'any 1914 un mes abans d'erclatar la gran guerra, com si el seu cant fos el del cigne simbòlic de la pau i de la civilització ferides de mort. Jo havia vist tantes i tantes penades del senyor Cabot tornades realitat, que res podia sorprendre'm. Però la virió rapidíssima dels obstacles que aquesta vegada caldrà

remcar, em feu dir-li:

- Senyor Cabot, la seva idea m'entusiasma. Però ja recorda que estem en règim de dictadura i que la fòbia més exacerbada d'aquest règim és la persecució de totes les manifestacions del nostre esperit, de l'esperit ~~no~~ no ja catalanista sinó simplement català? No ens deixarem pas passar la frontera!

- Ja ho veurem - em respongué. - Ja que aquí tot calla i tot sembla ofegat, ja que aquí ens volen arrabassar l'ànima, hem d'intentar i hem de fer tots els esforços per a que la nostra veu sia sentida pel Pare de tots. Si ho fem amb cautela, si podem evitar la propaganda baladrera i comprometedora, em sembla que no ens poden privar d'anar a Roma en peregrinació. Cal, però, emprendre les gestions amb tota activitat, que conve realitzar el projecte com més aviat millor, a fi que no se'n parli massa. Escriu tu desseguida a Roma a les relacions de tota mena que allí tenim; aquí visitarem el cardenal de Tarragona, l'abed de Montserrat, el Dr. Carreras i tots els bons amics que ens poden ajudar. Fes convocar la Junta aviat per a parlar de tot això,

que ja mentrestant ja començaré a fer gestions per a resoldre la qüestió econòmica.

Tal dit, tal fet; arrabentats la Junta Directiva i el Mestre Millet d'aquest projecte que semblava una bogeria, arborats tots per la fe i l'entusiasme comunicatiu del senyor Cabot, començà un període d'activitat febril, posant-li cadascun el seu esforç sense regateig i sense mida. Lletres van i lletres venen; visites innumbrables en cerca d'un ajut econòmic atorgat gairebé sempre amb magnífica generositat; gestions diplomàtiques realitzades amb tota reserva per tal de no desvetllar l'enemic; treballs llargs i pacients d'organització; tot el rodatge complicadíssim i necessari al funcionament d'una empresa de tal magnitud i tan arriscada, anava rutllant amb tota suavitat i amb perfecta eficiència.

A primers de Març, el que així escriu anava a Roma, comissionat per la Junta Directiva de l'Orfeó Català per a realitzar sobre el terreny les múltiples gestions que calien per a la felis reïrada del projecte. Allí, en companyia dels comissionats de l'agè-

ria de viatges a la qual haviem confiat certs detalls de la nostra peregrinació que no convenia fossin gestionats per nosaltres mateixos, tal com l'obtenció de passaport col·lectiu, tractes amb empreses ferroviàries i allotjament a Roma, ens ocuparem activament d'aquest importantíssim ~~assumpte~~ afer de l'allotjament, no gens fàcil de resoldre. Amb el simpàtic advocat senyor Gori, secretari de la "Reial Acadèmia de Santa Cecília", tancarem tractes i fixarem dates per als dos concerts que haviem de donar a la gran sala de concerts de l'Augusteo, regentada per l'Acadèmia el president de la qual, Comte di Sammartino, estigué gentilíssim i ple de generoses atencions envers el nostre Orfeó. [El nostre ^{bon} ~~gran~~ amic l'eruditíssim musicòleg, gran compositor i famós mestre de la Capella de Múnic de Sant Joan de Latran monsenyor Cassimiri, ens rebé amb el cor i els braços oberts, i amb ell ~~monsenyor Cassimiri~~ combinarem tota l'organització a donar al nostre peregrinatge i als seus detalls protocolaris. L'organització de peregrinacions a Espanya havia estat centralitzada (adhuc ^{la pietat} ~~la pietat~~ es centralitza a Espanya) sota el control del Prímat de Toledo, i els grups de peregrins de les ~~diverses~~ ~~diverses~~

terres hispàniques, ~~qualquer~~ ~~qualquer~~ ~~qualquer~~ ~~qualquer~~ qualsevolga que fos la seva significació, ~~procedència~~ (homogeneïtat o heterogeneïtat), eren posats en arribant a Roma sota el control del Col·legi Espanyol i presentats pel seu rector, sols o barrejats, segons s'escaigués, al Sant Pare.

L'Orfeó Català és per damunt de tot una entitat artística, no una entitat religiosa; però dins el seu caràcter artístic i en l'especialitat de la música religiosa, per la puresa i dignitat de la qual ha vingut propugnant sempre, la seva acció, prou coneguda arreu i especialment a Roma, és tan important com la de qualsevolga altra entitat de caràcter religiós. L'Orfeó Català, el seu nom ho diu prou, és una entitat catalana; i en el venturoós any 1925, regits els destins d'Espanya per una dictadura arxi-catalanòfoba, calia guardar-se, com d'escaldar-se, que la peregrinació de l'Orfeó Català anés a Roma sota el control i els auspicis del Col·legi Espanyol, si no volíem veure la nostra significació artísticoreligiosa deixatada i aigualida dintre d'un grup qualsevol de peregrins espanyols, com més nombros i heterogeni millor, i la nostra condició d'entitat genuïnament catalana exarnotejada. Convinguérem amb ~~el~~ moment

Basimiri que aquest perill podia i devia eludir-se, posant la peregrinació de l'Orfeó Català sota el patronatge de l'Eminentíssim Cardenal Gisletti, delegat i protector prop de la Santa Seu de les Societats Beulianes de tot el món, entitats dedicades especialment a vetllar per la puresa i dignitat de la música d'església. L'ermentat Cardenal ens concedí benignament el seu patronatge, i així l'Orfeó Català quedà completament deslligat de l'organització oficial de peregrinacions espanyoles, devant ésser presentat al Sant Pare pels director i president de la Pontifícia Escola Superior de Música Sacra a Roma, monsenyor Basimiri i l'abad benedictí Dom Ferretti, respectivament, per delegació del Cardenal Gisletti, protector també de la susdita Escola.

Lligats tots aquests caps a Roma i molts d'altres que calgué lligar a Barcelona, l'Orfeó Català sortia el 29 d'Abril cap a la Ciutat Santa i passava sense cap entrebanc, amb passaport col·lectiu de peregrinació, primer la frontera francesa i després l'italiana.

No és excusent fer ara la narració de la gloriosíssima gesta de

L'Orfeó Català a Roma, ni el goig immens que vessaren en els nostres cors les paraules que el Sant Pare dedicà a l'Orfeó Català en l'audiència especial que li concedí el dia 4 de maig, després d'escollir la cantada que el senyor Cabot havia projectat li fèssim i que tan felisment haviem pogut realitzar. No més volem esmentar que, a malgrat de totes les precaucions preses, el Col·legi Espanyol a Roma féu esforços inaudits, però inútils, per tal que l'Orfeó Català no escapés al seu control. **I** fins al darrer moment, i quant ja trepitjàvem les escales del Vaticà, ^{el Col·legi Espanyol} ~~intenta~~ ^{avertir} nos amb una molt nombrosa peregrinació d'Oriedo que havia d'ésser rebuda abans que nosaltres; i, no havent ho conseguit, sol·licità i obtingué que els peregrins ovetencs poguessin assistir, en qualitat d'espectadors, a la nostra recepció, so que féu que el Sant Pare, per a no haver de fer dos parlaments, comencés el que ens endregà amb unes curtes paraules regraciant el present que li havien fet els d'Oriedo.

En finir la recepció, ens abraçarem ben estretament amb el Mestre Millet i amb el Senyor Cabot, el qual deia mig plorant i mig rient: — Ja li hem fet la cantada!

El dia 10 de maig l'Orfeo Català retornava a Barcelona, i, dintre el mateix mes, donava dos grans concerts reproduint íntegrament els programes dels concerts donats a l'Augusteo de Roma. No cal dir que aquests concerts, donat el primer a l'immens teatre Olympia i l'altre al Saló de la Música Catalana, foren plens a vessar i que les ovacions foren continuades i sorolloses. Era la manera com els catalans ens mostraven el seu agraïment per haver fet sentir la veu del nostre poble, aquí ofegada, al Sant Pare de la cristiandat i al poble romà.

El dia 24 de juny l'Orfeo Català era clausurat per orde governativa. El pretext eren unes paraules sense importància contingudes en un prospecte de propaganda de la nostra Revista Musical Catalana. La causa veritable era una denúncia d'actes fantàstics realitzats per l'Orfeo Català a Roma, tals com anar pels carrers donant visques i moris, cantant "Els Segadors" i voleiant banderes catalanes. Aquesta denúncia, enterament calumniosa, fou publicada en un periodie tarragoní, signada

per un sacerdot que la dictadura havia fet canonge en premi a la seva adhesió incondicional a l'Unió Patriòtica, i a la seva brillant actuació persecutòria del catalanisme. La trista i onerant cerimònia de la clausura, ^(de la nostra casa) començada a quarts de nou del vespre, terminà prop de les onze. Anàrem a sopar a ergarapades, i a mitja nit ens trobàvem amb el senyor Cabot al Teatre Olympia. En explicar-li els detalls de la tragèdia de que acabàvem d'esser autors per força, ens digué, ~~amb~~ ^{amb} xic amoïnât:

— Noi, no altres si que hem ben anat a Roma per la penitència!

Francesc Trujol.

I (pàg. 9).

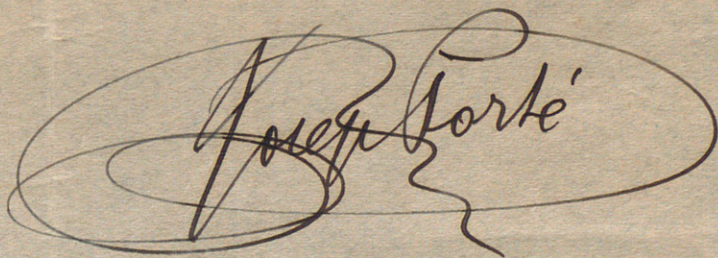
la nostra peregrinació havia ja sortit de Barcelona i la distància que ens separava de la Ciutat Santa anava excursant-se ràpidament, mentre el senyor Cabot, que ens havia precedit d'un parell de dies a Roma, es veia obligat a remoure cel i terra per tal d'apartar els entrebancs que ens anaven posant i les dificultats que anaven sorgint;

A l'Honorable Don JOAQUIM CABOT I ROVIRA, amb motiu de la celebració del seu vinticinquè aniversari en la Presidència del Orfeó Català.

Per mes que ho he intentat, senyor, no m'he sabut sostreure de posar el meu branquilló en aquest pomell de semprevives, llorer i olivera que se us ofrena amb motiu de la Diada, i en el qual, en forma d'anècdotes i records, es reviu i lloen tant justament, els vostres incomptables desvetllaments per la vida i la prosperitat del nostre gloriós Orfeó Català.

El motiu del meu intent d'eliminar-me d'aquesta tasca tant plaenta, no era, pero, ¡mai podria esser-ho!, per manca de bona voluntat. La meva vida activa a l'Orfeó es tot just comensada. Això vol dir que he viscut pocs dels seus triomfs, i que he disfrutat poques de les seves emocions, essent per aquesta raó, que, naturalment, per mes que he pensat i repensat no he sabut trobar en els meus records, aquell tant desitjat que cregués era mereixedor de figurar en aquest recull on tantes i tant belles coses s'hi diuen.

A manca, doncs, de la remembrança feliç d'una data, rebeu estimadíssim Senyor Cabot, la meva coral enhorabona amb motiu de les Noces d'Argent de vostra Presidència, junt amb l'expressió d'un desitg vivíssim que m'anima i que Deu voldrà que sigui una bella realitat; el de veure-us celebrar dintre d'uns anys una altra festa més esplendorosa, encara que aquesta, la festa solemníssima de vostres Noces d'Or.

A handwritten signature in dark ink, enclosed within a large, loopy oval. The signature appears to read "Josep Forté".

+

~~del 8~~

Ayuntamiento de Barcelona 11 de Novbre. de 1930.

ARCHIVO

~~Sr. Gaspar Boada, Secretari de
l'Orfeó Català.
La meua adhesió
El nostre petot~~

Ciutat.

~~Distinguit amic i consoci:~~

A manca de l'anècdota que em feren
l'honor de demanar-me amb referèn-
cia al nostre digníssim i benivolent
President Sr. Joaquim Cabot i Rovira,
us prego que, com a penyora efusiva
de la bona amistat i admiració
que per ell sento, em dispensen la
merè de sumar la meua entusias-
ta adhesió a l'Homenatge que, ben
merescudament, hom li va a Tributar,
en la felix avinentesa de ses noces

d'argent ab la Presidencia de la nostra gloriosa institució coral.

Per molt que faci i palesi l'"Orfeo" per a honorar al seu Cap Presidencial, al meu modest entendre me podrà mai agrair-li ni pagar-li, abastament, els abnegats esforços, sacrificis, activitat i gel inlassables per aquell emprat tot-hora, amb desinterès i perseverança no desmaiats ni negligits un sol moment.

Coadjuvant amb sa clara intel·ligència, seny, prestigi social i temps indomptable, a l'obra cultural i patriòtica del Mestre Millet, més que President, el Sr. Cabot ha sigut i és l'ardit propulsor, el dirigent escuànim i el generós Mecenes de l'"Orfeo Català". De les seves iniciatives i fructosa tasca directriu, en són testimonis ben palesos i destacats, entre molts d'altres, el bastiment del Palau de la

Hisària Catalana, i les Triomfals odiss-
rees artístiques de l'"Orfeo" a varies ca-
pitals i ciutats d'Europa, que assolí-
ren llur digne coronament a Roma,
l'urbs milenària dels Cèsars i els
Papes. I adhuc en temps perillosos de
fràngol i fonda maror com la que,
no fa gaire, amenaçà amb greu im-
minència estabellar contra les roques
la nau de la nostra amada insti-
tució, ell fou el pilot expert qui amb
impertorbable serenor, prudència i co-
ratgia, fent-li costat una tripulació
conscient i disciplinada, sapigué
capejar d'estrament i amb màxi-
ma dignitat el temporal, fins a
tornar aquella a port.

Preghem a Deu i a la Verge Bon-
na de Montserrat que li donguin llan-
ga vida i salut, per tal de que pugui

seguir presidint-nos amb el ma-
teix encert, i abastar nous i espo-
nerosos fruits per a major prestigi
i profit de l'"Orfeo Català" i satis-
facció pròpia.

Tot vostre, afectíssim,

Alfons Sansó

Barna. 9 Novy 20

Curioso

xxx

En enaltiment de Mestre / va-
guin Babot i Poirac poden ^{ser} dir e tanty
referentys a la nova actuació en pro i bene-
fici de l'Orfeo Català, que un no sap per
per ont començar.

Jo puc dir per haver format part
de la Junta de l'Orfeo Català precisament
els anys que tant honorable President
va actuar amb my entusiasme i activitat

per a poder assolir els desitjos que totj el
que hem estimat sempre a l'Orfeo sentíem,
que sense la seva ferma voluntat disposada
a tothora a vencer les dificultats que de totj
menys hi havia, que sense la seva inexhaus-
tible de recursos que posava en joc, que sense
la serenitat que s' necessitava per a portar a
terme la magna obra plena de esull i
sense el gran optimisme comunicatiu resti-
gut sempre malgrat les amargors, contra-
temps i desenganys que de tot hi va haver
l'Orfeo d'avi no gaudiria de son basal.
A Ferrerres.

del 8

Adhessió

Tributo el meu homenatge a en Joaquim Cabot, amb veritable afecte, per tal que ell, junt amb altres dirigents del Orfeó Català, representa la santa continuació, la tradició per dir-ho així de nostra primera entitat coral.

Quan els socis del Orfeó, n'elegiren per a el càrrec de Vocal, en substitució d'En Joan Llibrona l'artista excel·lent i cristianíssim que acabava de trespasar, travessava nostra pàtria roents crítiques i afrosos. La tasca de la Junta Directiva devia ésser, en conseqüència rublerta de prudència i dignitat. Un acord pres sense prou ponderació podia comprometre els alts interessos espirituals de que érem depositaris oïres de tirar en orris tota la tasca fins aquell roent acomplerta.

En Joaquim Cabot, President en aquestes circumstàncies, sapigué exercir la seva funció presidencial amb gran tacte i encert. La seva assiduitat a les deliberacions guarden certa correspondència amb la permanència continua del pilot en el tiró quan la nau travessa temporal.

Per a exposar el jui que tinc format d'en Cabot diré senzillament que es el President insubstituïble.

Francesc MANICH ILLA

~~Tributo al seu homenatge a en Joaquim Cabot, arb
veritable afecte, per^o tal que ell, junt~~

El paper couche que figura en aquest fascicle, així
com el tiratge del ~~mater~~ gravat han ^{estat} cedits, generosament,
per les cases tipogràfiques Succesor d'Heurich i Cia i Atenes A.G.,
que han volgut contribuir d'aquesta manera, tan ~~graciosa~~ ^{crecient} a l'ho-
menatge al nostre President En Joaquim Cabot i Rovira

Així mateix, els artistes i socis de l'Ofici Catòlic Sj. Apol·le
Mestres, Joan J. Junceda, J. Cardener, i Joaquim Renart
han ofert, generosament, la seva valuosa cooperació a aquest
fascicle que tant de vellen li dona. Els dibuixos del Sr. Re-
nart, són apunts del natural del nostre President ~~en les~~
~~excurs~~ en varies de les excursions celebrades.

A tots els donem les gràcies

EL MERESCUT HOMENATGE

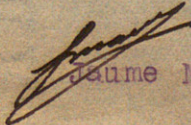
Historiar la vida de l'ORFEO CATALA durant aquests darrer vint-i-cinc anys, és tan com passar la vista a tot el moviment musical de la nostra terra.

Pot ben afirmar-se, sense por ^{de} a caure en cap inexactitud que totes les activitats musicals de Catalunya, fins i tot aquelles que en semblen plenament allunyades, deuen la seva iniciació i el seu impuls a l'acció sempre estimulante i alentadora de la nostra més alta institució coral.

Doncs bé,

En tota l'actuació, en aquest període de sabrem la nostra entitat, que mai ⁺ valoritzarem ~~en~~ prou, porta l'empremta d'aquest home que dia rera dia, any rera any, amb el seu seny exemplaríssim i el seu esforç constant i generós ha sabut menar l'ORFEO CATALA al grau d'~~alta~~ esplendor i de plenitud que tots podem admirar avui.

I digueu-me si això no mereix, no ja l'homenatge de tots nosaltres, sinó el de tot Catalunya

Jaume Marill

XX
1

Si pels fruits coneixem l'arbre per les oïres coneixem
els homes. Quines son les oïres de Joaquim Cabot durant
els vint-i-cinc anys que presideix l'Orfeó Català? Solament
n'esmentarem una; la construcció del Palau de la Múrica Catalana
símbol visible de l'altre palau, de l'edifici sonor que
en Milet portà en col·laboració amb els cantaires de l'Orfeó
Català. Durant els vint-i-cinc d'obertura providencial de
Joaquim Cabot han tingut lloc les grans audicions de

2
lo iusto en se menar, i lo famé nous tant Noten, de Bach i

lo ~~meu~~ Missa solemnis de Beethoven. Aquesta audicions memorables -
i l'admirable virtut de l'Orfeu Català que les ^{donava} ~~cautiva~~ - necessiten
~~una~~ una caixa armònica gran i rica, un estoiç adequat a la riquesa
~~de~~ i o la bellesa de la joia que ha de contenir. Joaquim Cobot
no se contenta el seu entusiasme i lo seva fermesa a la construcció
del Saló de la Música Catalana. Així sol justifico l'ho-
menatge que li dediquem - ^{i admiració,} homumetge fet d'agraïment i de
respectuosa simpatia

J. Ribes Martí

De la gran majoria de realitzacions sols trascendeix al públic el resultat final; la serie d'esforços, desenganys, amargors i sacrificis que han estat la gestació de l'obra definitiva, son mantes vegades, ignorats i desconeguts.

Amb nostre gloriós Orfeó Catalá passa quelcom analeg, i si malgrat la tasca de divulgació de sa vida i funcionament interns, el gros públic poc se fé carrec de la constancia, entusiasme i sacrificis de Mestre, professors i coristes per assolir el bell resultat que a tothom admira, menys coneguda es encare, inclós de la majoria dels socis, la feixuga tasca que pesa damunt uns quants homes de la Directiva de l'Orfeó Catalá, acomplida un any rera l'altre amb la mateixa abnegació i calid entusiasme que anima als coristés, mes sens l'estimul i premi que per aquets representa l'aplaudiment de l'auditori. D'aquestos homes Don Joaquim Cabot ha estat el primer durant 25 anys, i be pot dirse d'ell que l'Orfeó Catalá es part de sa propia vida, tan identificat si sent i tal amor li porta.

LEUÍS SERRAHIMA

ADVOCAT

PETRITXOL 5

TELEFON 11959

L. Pasqual Novada.

Estimat amic: Lúcio ems moti
per a l'homenatge al nostre president.
Si no us agraden, dien-m'ho i farei u-
na altre cosa, procurant que sia mes in-
teressant

De camí, us prego que poseu el
meu nom a la llista dels particulars
adherits a l'homenatge al bon amic

Puput. Si cal fer constar la adhesió
en altre forma, dien-m. ho, si us plau.
Agrair per tot.

Vostre:

— Lluís Serra i Serra —

C/ 3. novembre 30.

Molt estimats amics i compadres
La malaltia que entre sofrint m'he allargat
de vortes. Aprofitant una millora o con-
valescència he redactat les adjuntes quartelles,
que presento a la consideració de vostres,
que podreu retallar si les troveu boniques.

Meu tro, tant he de dir que no he po-
gut parlar, com havia promès, als com-
padres Lls. Rocasnovat, Vilardaga i
J. Blau. No us veig neure als
Lls. Mathieu, Larramendi, Roig i Puig
Valls, i Augier.

Dispenso-me i en aquest paratge
valdreu estar a la disposició de Vostres

Sempre a fons. amic

Vicente Moragas

- S E M B L A N Ç E S *

Dintre les moltes coses portades a cap pel nostre digníssim President Sr. Cabot, la més gran ^{honor} la d'aixecar al sumptuós Palau, que al igual que l'Abat Garriga, aquell nen de set anys, que ens conta "L'Historial de Monserrat" que fou donat per el seu pare a la Verge Moreneta per a ingressar en l'escolania, qui al poc temps de esser-hi compregue que per lo molt gran que era la Mara de Deu, tenia la casa molt petita li digué, quan seré gran, Mare meva, no vos faltaria. El mateix devia passar al Sr. Cabot quan ingressà com a soci del Orfeó: ^{capítol digna} qui tal volta escoltant algun dia un assaig o concert repas dels que aleshores es celebraven en una sala de l'hostatge aont es trobava aleshores instalat, i prevenint ja la gran crescuda que tenia de fer l'Orfeó devia dir, quan jo pogui et faré un gran Palau, i pasaren els anys fins que com el nen Garriga quan arribà a portar el mitre d'Abat, complí el que tenia promes, el nostre senyor Cabot al ser-li confiat el carrec de la Presidencia també digué ara arribat l'hore de compli el promes i posant ~~man~~ a l'obra començà a buscar un lloc a proposit, quan el tingué escollit feu una crida entre els socis protectors per a tal de que l'ajudesin a portar a la fi el seu somniat proposit i així arribà a colocar solemniament la primera pedra i seguint pas a pas a fi de que no decaigués, i mentres un estol d'obres anaven pujant aquelles parets el nostre estimat President no deixava de vetllar a fi de veure acabat el seu proposit cosa que conseguí als pocs anys d'iniciar tenint lloc la seva benedicció i inauguració del sumptuos Palau aont avui dia es troba hostatjat, el nostre Gloríós Orfeó Català aont tans llaurers ha obtingut tots ells acompanyats i presidats sempre del ben nostre estimat President Sr. Cabot.

Hermengild Rigas

Ciutat 10 Nov. 1930

Amic Boada:

Vaig dir-li l'altre dia, que no'm sentia literat^{pro} devant la temença que la meua abstenció pogués interpretar-se com manca d'entussiasme i adhesió al homenatge al nostre benvolgut President he omplert una quartel·la qu'acompanyo.

A les seves dots literaries, per tothom reconegudes, i a la seva bona amistat, em confio, ^{perque} esmeni, retalli o senzillament estripi aquestes ratlles, si veu que desentonen massa. En qualsevol d'aquets cassos li quedaré agraït.

Així vosté podrà testimoniar, que si en el fascicle no hi ha unes ratlles meves no ha sigut per manca de voluntat sino d'aptituts.

Mercès per endavant del seu servidor i amic

Pere Luand

E. VIDAL RIBA

Barcelona, 4 Novembre 1930.

Sr. Don Vicents de Moragas

PRESENT.

Distingit company i amic:

He rebut la carta circular respecte 'l projectat homenatge al nostre benvolgut President. No cal dir que poden comptar amb mi en tot lo que fassi referencia al mateix. En quan a la meva col·laboració al fascicle que projecten, poc pug aportar-hi al costat de lo molt i bo que poden aportar-hi altres companys. De totes maneres no vuy deixar d'aportar una espiga a n'aqueixa garba vistosa i adjunt una quartel·la.

Si la troba escaienta, aprofiti-la. Si no li troba, al cove.

Mani al seu afm. company i s.s.

Eduard Vidal

4.11.1930

LAURIA, 21

ANTONIO DE SABATÉS

Srs. Vicents de Moragas, Joaquím Renart i Pascual Boada,

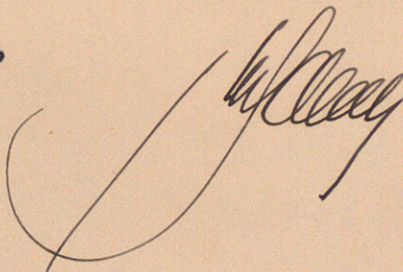
C I U A T.

Distingits consocis:

He rebut vostre amable invitació i amb molt gust desitjo col·laborar a l'homenatge al nostre President qu'haveu iniciat amb tant d'encert.

Adjunt unes notes breus pro sinceres d'afecte i admiració.

Vostre affm. amic i consoci,

A large, stylized handwritten signature in dark ink, likely belonging to Antonio de Sabatés, is written over the bottom right of the letter. The signature is fluid and cursive, with a large initial 'A'.

Senya Boado.

A alguns fe. quartilles que varen demanar-me per l'homage
al Sr. Cabot. No sé si és ben bé així el que demagaven, es horrible
que algú hagi parlat de l'homage tota el mateix aspecte.

Si li sembla que aquestes quartilles van bé disposades en la
forma que li sembli, riu... el cor.

El salut de son opm.

S. Pils Harts

Manuel Rocamora Rivera

ADVOCAT

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

Diputació, 176, pral. 2.^a

BARCELONA

Barça. 1 de Novbre. de 1924.

D. Pasqual Prada.

Distingit amic i company: Aquí
van uns quants rotlles curtes (ja que, segons la circular
no poden esser fagres llargues) per a l'homenatge al Sr.
Labat y Rovira. Perades a tall de prova no passen de
la mida fixada. Però si no os fassan pesa als de la
Comissió, poden prescindir-ne, ab tota franquesa, men-
tres consti la meua adhesió, qu'és la principal, la
que interessa.

Ab recorts ben corals al amic ^{a bons amics,} Moragas y demés,
queda com sempre a vostra disposició, devotament,

M. Rocamora

Exr de la Comissió d'homenatge a
Joaquim Cabot

Amics i consocios: Aquí teniu el meu humil treball dedicat al nostre estimat president Joaquim Cabot. No soc cap home de lletres per descriure com jo voldria la gran obra realitzada per en Cabot, però dahan de tot el que sigui glorificar l'obra del home que tan afet pel nostre arxep no pue deixar dedicar-li el meu mes ~~cordial~~ afete encas que potser el mes sensill de tots.

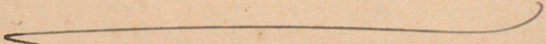
Dén vos guardi molts, anys Honorables
Genyors, com desitja vostre devot amic i
consoci.

Josep Guin

Pintat 16 Novembre del 1930

son of S. S.

ALEJANDRO SOLER Y DAMIANS

14 Noche 30

Amic Sr. Renart. Adjunt
ti envio tots els retrats que
he pogut recollir y que com
veuràs si hi ha algun interessant
com el que hi ha també el nostre
Sr. Millet. Espero doncs que
algo ti servirà. Dispeni de

De cor sempre amb tu
costs after amic
f. e. s. m.

JOAN LLONGUERES I BADIA

novembre 1926.

Amic Sr. Roda:

Voluria que aquestes ratlles
fossen dignes del orpeí català
i del seu meritíssim pre-
sident. No'n té més. I a'u
pendran la bona voluntat.

JOSEP VILARDAGA BUXÓ

ADVOCAT

BALMES, 127, 2.^{ON} 2.^A

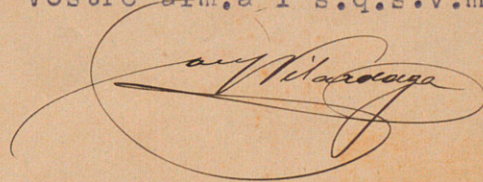
BARCELONA 6 Novembre 1930

Sr. Pasqual Boada.

Benvolgut amic: Adjunta va la quartel.la que per
l'homenatge al Sr.Cabot demaneu a quants tinguerem l'honor de
figurar en les Junes Directives de l'Orfeo, per ell presidides.

Passeuhi els ulls i si no us plau tireula al cove

Vostre afm.a i s.q.s.v.m.

A handwritten signature in dark ink, enclosed within a large, elegant oval flourish. The signature itself is cursive and appears to read 'Josep Vilardaga'.

Amic Boada. Vos adjunto el que 'm vareu encomanar. Com alló del musol ! Aquí us el deixo! i ja s'apanyarà vostè.

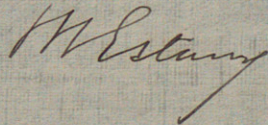
Si el trova llarc - es que no l'he sapigut fer mes curt - l'escur-sa. Si es curt (que no ho crec) faci el que li sembli.

Ja sé que si hi fà quelcom per a que siga presentable, no l'hi alterarà l'esperit; que aixó es intangible, de tant real i sincer.

I ara, com les criades » Dispense la mala letra y la ortografia»

Mani al seu Servidor.

Ciutat 30 Oct. 1930.

J. M. BLANC

BARCELONA

PLAÇA DE CATALUNYA Nº 6

5 Novembre 1930

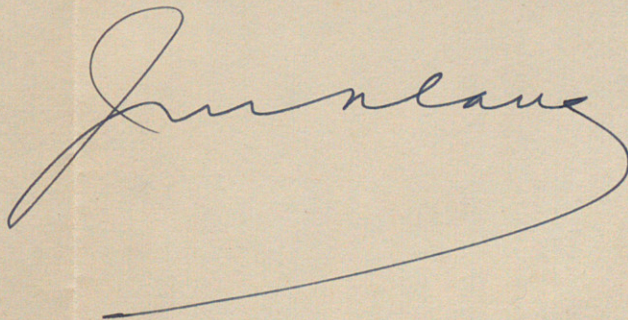
Senyors Vicens de Moragas, Joaquim Renart i Pascual Boada.
Palau de la Musica Catalana

C i u t a t

Benvolguts amics;

Rebuda la seva circular, en la que'm
parlan del merescut homenatge a nostre digne President Sr. Cabot, m'es
molt grat el adjuntarlos unes ratlles, per si creuen Vostes que mereixen
ser publicades en el fascicle que's proposen publicar amb motiu de
complir-se ara els 25 anys de presidir a nostre estimadissim Orfeó.

Els saluda amb el major afecte, son servidor i amic.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'J. M. Blanc'. The signature is fluid and cursive, with a long, sweeping horizontal stroke at the bottom that extends to the right.

Qui no recorda amb el Gran J ~~qui defunció~~ amb qui defunció talls aquell
abís es el Hotel Pyrieta, comportant-se com a bon defensor i amic de
Tolera que ~~glorifica~~ de la nostra condi-
ció de coristes?
cís de coristes, ja que com a tals sempre
a tinguent les majors consideracions i
respectes.

La personalitat del senyor Calot
es pot ben dir que no fortament lliga-
do amb la vida del Orfeo Català i això
fa que els coristes hi ~~vegem~~ ^{en} ~~vegem~~ ^{en} ell i més
del símbol ~~de~~ ^{de} l'obra social feta el tres
fort que mena totes les dificultats que es
presenten per ~~seguir~~ ^{seguir} endavant la ferial
obra del nostre clillet.

En aquests moments que tenim de
esser per ell d'intensa emoció ~~en~~ ^{en} plan
feli present que ~~he~~ ^{he} tinguent ocasió de
~~comprovar~~ la veneració i estima que tots
els coristes sentim per ell i que no voldríem
veure separat ja mai de la presidència,
si no fos per un voler de Deu que aixís
destina. Emili Jorj corista

que m' diguei ~~l'en~~ i ofert ~~l'Alcalde~~ de
Barcelona i ~~renunciat~~ per consagrar-me
de bell nou a la tasca activa del ~~Ofici~~ Ca-
lala. ~~Després, el Sr. Cabot que ha renunciat a tants plaers i co-~~
~~moïtats i ha fet tants beneficis per ~~el~~ i ~~Ofici~~ Calala,~~
~~a tan alt honor, no~~ ^{no} sols mereix l'estima
del coristes ^{també} ~~que~~ tots els socis en gene-
ral.

El Sr. Cabot ^{per als} ~~per als~~ coristes, sempre
ha estat un bon amic. ~~de~~ ^{en} la casa
~~tot~~ ^{tot} ~~l'home~~ ^{oberta} ~~per~~ ^{per} ~~maltes~~
~~hi~~ ^{hem} ~~estat~~ ^{massa} ~~de~~ ^{de} ~~les~~ ^{portes} ~~obertes~~
rebrats amb aquell to paternal
que tan el fa estimar i tan li escam.

Són molts els coristes que amb
ell han pogut solucionar dificultats
d'ordre personal, ^{crisi de les quals, ell} ~~que~~ tan amablement
ha gestionat. ~~el seu exit.~~

Qui no recorda també aquell
acte durant l'estada a Roma al Hotel
Pireta, que amb to molta energia obligà
a que m' fos servit el menjar amb
major abundància fà que ell no volia.

1

Pels coristes i l'homenatge al L. Calvet el
considerem com un dels actes que ~~amb~~ més
enert ~~seu~~ ^{2nhan} organitzat ~~als~~ Orfeó Català.

Pasmen far fets per ell realitzat ^{que són molts!} en pro dels
 coristes, ~~que!~~ ~~són molts~~ i para ^{Tasca} ~~molts~~ llarga ~~de~~
~~en un cop~~ ^{en un cop} ~~de~~ ^{que, tu volta,} ~~violentaria~~ ^{la seva} ~~modèstia~~
~~de~~ ^{no} ~~ser~~ ^{la seva} ~~modèstia~~
~~de~~ ^{de} ~~representar~~.

La seva tasca han activa com a
President ha fet que l'obra artística i patrio-
tica de la Secció local ^{al que tant} ~~que tant~~ i consagrat
la seva vida el mentre ellilet) per cone-
fuda internacionalment.
P.P. Martí

Elle ^{signé} par moi en portés à Paris

Londres i Roma i cal reconeixer^{en} així
l'efort que representa al tenir de menar les
moltes dificultats d'ordre econòmic i altres,
~~que es surten al tenir de passar la frontera.~~
~~però tot a veu, aconseguint.~~
~~2. aconseguir amb~~ un gran èxit per
a l'obra del Orfeo

~~Sempre recordare una certa Junta
General en que son reelejits president & los~~

CUENTA CORRIENTE
CON EL BANCO DE ESPAÑA Y
BANCO HISPANO AMERICANO
A NOMBRE DE NUESTRO DIRECTOR

940
D. C. Radbon
= Director =
APARTADO 626

Legumiol. C^a L^{da}

BARCELONA

de de 191

Sr.

Muy señor nuestro:

A continuación nos place dejar establecida factura del pedido trasmitido
por y que por
su cuenta y riesgo hemos remitido por
cuyo importe de

Pesetas cargamos en su apreciable cuenta, disponiendo del
mismo en letra a ocho días vista el

Attos. S. S.

q. e. s. m.,

El pago en Barcelona y en oro o plata, con exclusión de todo papel moneda.

Pesetas	Cts.

Frascos LEGUMIOL a Ptas. 3'10 frasco.

» » » » 3'— »

» » » » 2'90 »

» » » » 2'80 »

S. E. u O. Ptas.

cajas

marcas y números

peso

de molt gust m'adhereixo
a l'homenatge d'admiració a
la personalitat ~~de~~ d'en Jaume
Cabot en qui s'agermana perfec-
tament l'home organitzador i
altruista capaç de portar a port la
navi de l'Orfeó Català per entre
les cruïlles econòmiques i polítiques, i
a l'home que se sent dominat
per l'idealisme que comporta la
perdre un temps material que
segons per qui millor fora hauria
dedicat als afers industrials pro-
pis de sa professió

Francesc de P
Uriach

Junic Borda: perquè no'm tro-
bis sol a posar quatre mots parlant del
Sr Cabot, li escric aquestos quatre
que espero valdrà fer-li les esmenes
que calgui per tenir algun interès,
agafim l'idea

Me demanen uns mots per a
dir quelcom amb motiu de celebrar el
Sr Cabot els 25 anys de Presidencia
de l'Orfio Català. Que nos podria
dir jo que fos interessant lligat
com he estat i compenetrat amb
ell quasi durant tots aquestos anys
i encarregat de la Tresoreria de l'Orfio;
foren tantes pero tots elles parlant dels
ingressos, que no teniam per a
atendre les despeses, sobre tot als
primers anys, que'm sembla
no foren d'interès, perquè les
despeses, de quasi tots les associa-
cions, sobre tot les despeses melu-

dibles, les que son de precissió, a
na mi ~~me~~ (no obstant de que no si-
guin fets per mi) m'enguin en
molt no poder atendre-les amb
la deguda regularitat.

Grat sia a Déu de tot,
per açò, n'em sortit i vulgui
que duri

Tomàs

14 Nbre 1930

José M.ª Anxizu y Morell

Abogado Procurador de los Tribunales

Delayo 48-1.º-1.º

TELÉFONO.

L'Orfeó Catalá ^{S/}~~s'ha~~ enorgulleix ^{d'haver tingut} de tenir durant 25 anys com a President ~~a~~ Don Joaquim Cabot i Rovira.

El conec de tans anys! Casi be tots els de ^{la meua} ~~en~~ existència. Quant jove anant a sa casa de la Plaça de Sant Jaume a comprar-me ~~hi~~ petites joies fruit dels meus estalvis, sempre el ^{deuenava} ~~deuenava~~ amb ell per ~~el~~ ^{el seu} seu caràcter amable i carinyos. Després, més tard, vaig ésser honrat per ell, fent-me ^{el seu} ~~seu~~ Procurador, ^{la} ~~el~~ qual ^{cosa} ~~va~~ - va fer que ~~el~~ tractés més intimament i el conegué de prop, apreci-
^{ses}ant belles qualitats; prò tot això ^{el seu} és res. Quant, primer com a ^{seu} ~~seu~~ soci agregat vaig tenir ^{el gust} ~~la sort~~ d'anar a Roma, podentlo admirar actuant de President de l'Orfeó Catalá, en ^{els seus} ~~seus~~ dots ^{de organitzador} ~~de~~ Director, orador, diplomàtic i fervent creient, ^{qualitat} ~~cosa~~ que a més tard es referma ^{en} en l'excursió a Sevilla acompanyant l'Orfeó com individu ^{de la Junta} ~~de la Junta~~ que ^{a la Junta} ~~ademes de~~ les qualitats esmentades ^{ho} ~~s'ha afegit~~ la de un verdader amic, lo que fa que aquest humil company de Junta acabi pregar a Deu ens el conservi a dita Presidencia al menys per altres 25 anys.

Al nostre president

Heu estat el seny ~~Hordenador~~ del ~~consell~~ directiu de l'Orfeo Català, la glòria més pura i legítima de Catalunya.

L'amor que vós sentiu per l'obra de l'Orfeo Català ho tenim palesament demostrat amb els vint-i-cinc anys de presidència ben activa i abnegada.

Com a president del consell de govern vós sou un dels homes exemplars que heu treballat amb més fe per la prosperitat de la nostra gloriosa entitat, cap i casal de l'art musical de Catalunya.

Els vostres sentiments espirituals de gran patrici han fet que mai defallíssiu en el camí emprès, per aspre i difícil que se us presentés.

Heu actuat sempre com el cavaller de l'ideal que porta la rosa flamejant damunt del cor, símbol de la raça pairal.

La vostra paraula càlida i ardida ha estat sempre escoltada amb devoció per tots els consocis que formen la gran família filla del casal de l'art fundat pel nostre mestre Millet, mestre de mestres, que amb el seu art sublim posat en les entranyes de la ~~terra~~ nostra terra ha fet florir avenc de Catalunya aquelles cançons nascudes de l'ànima del nostre poble que segurament serien ja oblidades de tots. Aueni es un tresor d'art admirat i estimat de tots els catalans. Amb ell trobà Catalunya l'artista genial per crear i forjar el gloriós Orfeo Català, admirat de propis i estrangers. Aquesta obra que tota ella regala art pur, treballada cada dia amb més dalit i cada nit cisellada amb amor per humils cantaires, sempre més perfecta i sempre més acabada. Aquesta obra troba amb vós l'honorable president, l'home

decidit, propagador incansable de l'obra gegantina
del mestre, el pilar més ferm per aguantar amb
seguretat i seny la bella obra triomfant.

Josep Guin Pinyol

joves,

Uns quants socis de l'Orfeó Català varen constituir la Agrupació Excursionista "Els Muntanyencs" adherida a l'Unió Catalana i domiciliada al estatge de l'Associació Popular Regionalista del carrer de Gandallers Blancs nº 10 principal.

No cal dir doncs, que un fet de transcendència al Orfeó tingués una mica de ressò en les converses dels Muntanyencs i per això es donà el cas que en l'any en unes eleccions un poc rugudes a la vis-presidència del Orfeó, es celebrés una reunió de molts socis en que quedà proclamada la candidatura del Sr Cabot enfront de la proposada per la Junta Directiva. Una comissió dels reunits passà a comunicar-ho al Sr Cabot al Centre Excursionista de Catalunya de la qual formava part.

Es veí empèdre la campanya en tan d'entusiasme, que originà el triomf d'aquella candidatura, amb la natural participació dels patrocinadors i per altre part amb l'esforçament dels directius de l'Orfeó, però desgraciada les valioses activitats del Sr. Cabot i sobretot la seva competència (- que aquell era el punt principal del carrer de vis-president a n'aquella hora) en l'organització d'excursions, sortides artístiques i preparació d'actes etc. molts freqüents allavorns, es provarien tan de vellut que..... oh fet estrany! els de l'esveïment resultaren els més decidits partidaris per a portar-lo a la presidència. guin presidència encara exercint i donant-li doncs per tot per a continuació ~~en~~ ~~mes~~ ~~encara~~

EN

PASCUAL BOADA

ORFEO CATALÁ

C I U T A T

PERE SERRA PUIGURIGUER

SALUDA A N'EL SEU BON AMIC
SR. BOADA I ELS FELICITA PER L'ACORD PRES DE L'HOMENTJE
A N'EL NOSTRE VOLGUT PRESEDENT QUE MOLT HO TE MERESCUIT.
NO TINC L'ABAST PER ESCRIURE UNA NOTA COM ES MEREIX A
N'EL LLIBRE QUE LI OFEREIXEN, NO OBSTANT CREC SORTIR-ME'N
SOLS AMB AQUESTA EXPRESIÖ DE COR, ESPERANT DE QUE VOSTE
EN TAL CAS ME L'ESMENI, I SI NO HA DE SER AIXIS RIDICUL
PER Ä MI.

DEU EL GUARDI MOTS ANYS.

BARCELONA DESEMBRE 1930

D'ACORD SEMPRES AMB L'ORFEO CATALÁ
A L'AMIC CABOT AMB TOT L'AFECTE DE LA MEVA ANIMA
PERE SERRA PUIGURIGUER

Voldria saber remarcar amb tota l'altetat
la meua admiració envers la gran figura honorable
del cavaller amarat de gran inteligencia En Joaquim
Cabot Rovira amb motiu de l'homenatge molt
ben merescut per sa encertadíssima actuació com
a President de l'Orfeó Català durant 25 anys.

Mes no havent-me dotat la naturalesa per
ma dissort de suficients coneixements per a
escriure d'una manera notabilíssima en aquest
llibre (com seria mon desig) tots els afectes i llopan-
ces de que es mereixedor tant il·lustre personalitat,
amorrament i amb tot el meu profund respecte
demano al Soprodreix, li concedisca altres 25 anys
de perfecte salut para que li sia possible acabar
d'una manera definitiva la seva gran obra del
"Salon de la Música Catalana" per gloria del meu
estimat Orfeó Català i de ma adorada Catalunya.

El mes humil dels mestres que vos venera

Josep M. Cornella

del 8

Triptic.

Els qui no hem tingut la sort d'haver viscut els primers anys de l'Orfeó Català, ni viscut desde el seu comenc l'obra fecunda, de mes de vint i cinc anys, portada a cap per Don Joaquim Cabot desde la Presidencia, poc podrem aportar ~~els~~ ^a ~~aportat~~ en filoll de records tant laudatoris pel nostre volgut president.

Permetem que en l'ordre sentimental revisqui tres moments de vibració que n'hem sigut testimonis, i on el Sr Cabot, aplegant culminacions presidencials, s'igué figura destacada.

Viatge a Roma de l'Orfeó Català.

Era la darrera nit que passavem a la Ciutat Eterna. Planava el goig del triomf i la transcendencia del viatge. Tendovinava tot hom que hi havia a l'Hotel Pineta, un llare sobre taula resum d'emocions.

Aquella nit, els restants expedicionaris repartits en altres hotels de Roma, vingueren a sopar al Pineta per sentirnos mes junts i mes germans. L'Orfeó Català era, com sempre, una gran família.

El Sr Cabot presidia, acompanyat de Mestres i Junta Directiva, l'enfilada de llargues taules que omplenaven el gran menjador del Pineta. Versava l'àlegria i tot era xerrameja i

gandi complet. Saltà el Xampany al final i el Sr Cabot s'aixeca a parlar.

No cal recordar, paraula per paraula, el que ens digué el Sr Cabot. Tots veníem els ulls llumitats i un nus a la gola. I un lligam d'^{ideal} ~~esperança~~, de goig i germanor ens abraçava a tots ~~semblant~~ ^{volant} el que ens deia.

El Sant Pare ens havia beneït la vigília de manera especialíssima, i en el memorable tretaula, el Sr Cabot, ànima i propulsor de de l'excursió, resumia amb l'emoció de la paraula, els sentiments més cars i purs de la nostra institució.

Després, en llicó de democràcia, el nostre President anà dringant la copa amb cada un dels que ocupaven les llargues taules del menjador.

Vetlla inoblidable que culminà, tot-hom de peu dret, amb cants i abraçades que segellaven fornades intensament viscudes.

Després de la reobertura de l'Orfeó.

L'Orfeó Català havia passat una colla de mesos amb ~~el~~ ^{el} casal tancat per ordre governativa. Una ombra de fatalitat planava damunt la ciutat i els seus més cars sentiments. La dignitat aguanta, però, ferma i segura la fi de tant despòtica disposició.

El local de l'Orfeó Català torna a obrir-se. Torna l'alegria al mestre Millet

i als seus. Tornaren els assaigs, les audicions al Palau de la Música, la Penya del cafè, les llicons de solfeig, la vida tota de l'Orfeó ~~tant~~ massa llargament interrompuda.

Poques setmanes després, l'Orfeó donà un concert públic que podriam dir de presen-
tació després dels metes de l'ancament. No cal descriure l'entusiasme que es produí. La sala ^{pareia} retronys de tant aplaudiments. Tant, que el Sr Cabot, reclamant amb insistència pel nom-
brós públic, pujà a l'escenari recullint una formidable ovació.

Emocionat, el president de l'Orfeó abraçà als mestres Millet i Pujol, en tant, for-
mant unitat, estrenyia les testes dels dos mestres clamant sospit.

L'història no hauria copiat grificament l'interessant grup. Grup representa-
tiu que explica prou bé la real i força de l'Orfeó i els vint-i-cinc anys de confiança il·limitada al Sr Cabot.

De l'excursió a Sevilla.

S'acabaven les inoblidables formades de l'Orfeó Català a Sevilla. La bella capital andalusa s'havia rendida a la nostra insti-
tució coral.

Després del segon concert al Teatre del Casino de l'Exposició, acullit amb èxit xar-
dorís, i poc avans de marxar a la Plaça de

Bon prometatge

(A en Joaquím Cabot y Rovira)

Una dolça cançoneta
vostre cor fetu extremi
y totseguir vareu correr
a desbrossarli el camí
perque res no li fés nosa
y ben be 's pogués senti.

- Vols que junts la fem la ruta? -
amorós li vareu dir

- Et duré a llunyanes terres
perque hi puguis ben lluhi
y et coneguin els de fòra
y et respecti be el vehi
y volguda sias sempre
de tots y més dels d' aquí.
Per les nostres esposalles
un palau et vull bastir
que, com petxina a sa perla,
et guardi de mala fi
y d' amor sia penyora
fruytosa per l' avení. -

Com teníu d' or la paraula,
ella prompte digué:-Si!-
mentre la Mare somreya
y aixugantse el plor, va dî:
- Si gayres fills Deu em dava
que 's comportéssen així,
aviat s' acabarian
el meu dol y el meu sofrí!-

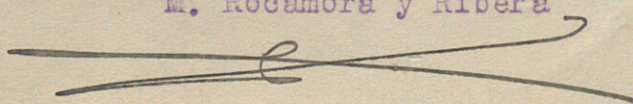
D' aixó fa ja un quart de segle
y talment apar d' ahí.

Si 's complí vostra paraula
be prou que 'ns ho sabrá dî
des de son estoig la gemma
que l' amor trobá y polí
y qu' are com a princesa
viu, si com pagesa ahí!

Les d' are argentines noces
os vulga Deu benehí
perque poguéu celebrarne
iguals d' or y de platí!.

=====

M. Rocamora y Ribera

L'OPTIMISME

d' En Joaquim Cabot

Quin doll d'optimisme ha anat fluint del cor del nostre President en tots els anys de la seva Presidència . Confiança suprema en el ORFÈ CATALÀ, confiança absoluta d'enamorat ; confiança joiosa en si mateix; confiança jamai frustrada en els grans , en els bons , en els nombrosos amics del ORFÈ CATALÀ, i per davant de tot un entenyable amor i una fonda admiració pel gran Mestre En Lluís Millet.

Are ja son llargs i ben llargs els anys de Presidència. Les dates oficials sempre resulten enganyoses. La Presidència real i efectiva d'En Joaquim Cabot ha persistit molts mes dels vinticinco anys oficials . Primer fou Segon President, en premi de la poètica declaració amorosa que endregà al ORFÈ CATALÀ amb motiu de dels exultatants èxits de Nîça (1897). Com a tal ja presidí el memorable viatge

2) a Montpellier, Marsella i Perpinyà. En 1902 quedà elegit per primera vegada President efectiu. -Es cert que del Primer President, que en aquella hora va retirar-se , l'honre de gran comque es deia En Joan Millet , va poder heretarne una fullera irresistible ; la de crear un hotatge social per l'ORFÈO CATALÀ. Mes aqúixa llevar experimentà en l'explendit optimisme d'En Joaquim Cabot una evoluciómaravellosa , plasmada en el Palau de la Música Catalana

Costa molt de considerar la maravella que entranya l'haver passat del no res , a la creació deEncara costades avui en dia en que es maneigen els millons a puntades de peus. ¿ Com imaginar l'esforç que en aquella moments represetava un projecte de centenars de millers de pessetes? -.Doncs, mediteu que era una entitat artistica, una entita musical l a que cobejava semblant projecte-. Jo'm sentiafanorreat devant de tanta gosadia-.

Fariem un Emprèstit de siscentes mil pessetes i compreriem un solar

3/
i construïrien un Palau. Un solar centrat en la ciutat de Barcelona! - Miren que volia corsetge l'anar a negociar la compra. Si la sola adquisició del solar havi de representar 50,000 p.- Jo m'esgarrijava.- I En Joaquim Cabot tan cofei, t tan segur, tan convençut, tan optimiste. - ¡ Quina fe que arrivà a inspirar, ne!

El Palau no podia allunyar-se dels bars d'on sortien els coristes. Vet aquí explicat l'emplaçament del solar. De cop ens en demanaren a raïó de onze pessetes el pan. I l'obtingueren a raïó de sis, setanta cèntims.- ¡ Quina maravella de persistència, de fermesa, de diplomacia!

Però i els diners? - Aquí és l'Optimisme del nostre President!.- L'ORFEO CATALÀ; se deia - no es sencillament una entitat musical. L'ORFEO CATALÀ és una institució patriòtica, que desplega una actuació transcendental, que té fonament emocionada l'ànima catalana. I En Joaquim Cabot sentia ~~la~~ la absoluta convicció que els barcelonins, que els catalans l'ajudarien, que els nostres projectes trencarien el cor dels seus propis amics, dels amics de L'ORFEO CATALÀ, dels aimants

4) de Catalunya.

de Catalunya.

I emprehgueren la sotscripció del Emprèstijanant de casa en casa. - Aquí de la meua admiració ~~1~~ - Al sortir de cada una de les visites havien conseguit o bé la sotscripció d'una làmina de cinc centes pessetes, o tot lo mes, de dugues làmines, o siguin, mil pessetas. I En Jaquim Cabot se mostrava tan satisfet del èxit de les visites. - Tot anirà en avant. - deia content i optimiste. - Jo mentres tant pensava: Encare que descomptem les nostres sotscripcions més cuantioses, que es podien comptar amb els dits, amb aqueix pas haurem de celebrar, pel cap baix, siscentes visites. - No haguereu d'apivar-ne tantes; però entre uns i altres foren moltes.

En Cabot coneixia a tothom i confiava en tothom. I el que es de remarcar també es que tothom confiava en Ell, i al propi temps tothom estimava L'ORFEO CATALÀ. - No saltres oferien un interès moderat i una amortització gradual de les làmines. No s'ho esoltaven guaire, els sotscriptors. Mes aviat consideraven que feien un donatiu

51.
gratuit, absolutament desinteressat, i pot ésser aventurat.

I el solar fou pagat bitllo bitllo, i el Palau de la Música Catalana fou construït fins a la màxima alçada, amb un hostatge social, amb gran sala d'audicions d'innalçables condicions acústiques, i encara dalt de tot, les habitacions pels Mestres. Tot l'edifici quedà ornamentat, amoblat per complet baix la direcció del eminent arquitecte En Lluís Domènech i Montaner.

Fet i fet les despeses pujaren vuitcentes mil pessetes. - Qui va proveir a la deute flotant? - L'optimista per excel·lència, el gran President En Joaquim Cabot, de cor generós i de caixa ben proveïda. - Una operació ventatjosa amb la Caixa d'Estalvis de la plaça de S. Jaume permeté consolidar aquell major deute.

Are consti que l'optimisme del nostre President erd'eficiència perfectai per això triífà en l'empresa i ha triífat en totes les conseqüències que ella comportava. Avui en dia l'ORTFÓ CALANÍ, no sols ha conseguit la cancel·lació de la hipoteca, retornant les dugues centes mil pessetes a la Caixa, sinò que ha complert amb puntualitat

6) ¹ tates consecutives amortitzacions, per manera que ja no quedaven circulació més que quatre centes mil pessetes del Emprèstit. Vol dir que ha pagat la mitat del cost total del Palau de la Musica, amb el seu corresponent Solar.

Si després d'això comensàssim a examinar com s'obtingueren semblants baratures en les obres, com s'obtingué el grupus esculptural de la cantonada per donatiu del Marquès de Castellbell, com s'obtingué una orga monumental per subscripció especial, com quedaren conseguides tantes ornamentacions i tants enriquiments, tonariem a ~~se~~ trobar un devassall de manifestacions de l'optimisme del nostre President.

Acabaren no més amb una de les seves pensades. Convenint que molts dels possessors de obligacions s'havien subscrit generosament, proposà que els que volgués ~~ser~~ cedir una làmina de cinc centes pessetes seria nomenat soci vitalici del ORFEO CATALÀ, sens que tingués de pagar mai més cuota de soci de número. I les làmines ploqueren i foren descaro de les amortitzacions.

Tot això i moltes coses més que altres poden contar se'uen al optimisme del nostre estimadíssim President.

- Vicens de Moragas -

Letre cursiva

Volerem la vint-i-novena del nostre President en l'altre representació d'aquesta casa, y en veritat jo heu veni a governar amb justament. Curo hem de mirar que per un mer formalisme no s'hi desvirtuï de la meua Presidència veni qui exclouirament hi estengem.

Ja ja veig que, dirigint de manera de la forma que veig a veure, en l'altre va demanar-me que s'entendís l'empowerment en aquest context, y jo esperant veig negativament jo heu no m'entia de aptituds apropiades per dirigir la corporació, ni per vincula a carni de qualsevol mal gen.

Intervinguem en aquestes qüestions en tot cas la llur ajuda, y jo, de fet de caràcter, veig cedir en la meua resistència, pensant que entre tots proporcionarem de bon amich y company i de carni que dirigim, que s'entia tan ben merced. - Veig, - veig dir a l'altre, - es guardari la caduca. -

Veig ocupar la Presidència, m'agrada encara més de després ordinari, jo heu - com veuen les coses: - al cap de poc heu un qüestionari va reclamar la presència del nostre President. De l'altre de l'annada del Orfeo a Madrid, y l'altre i m'agrada representantment de dir les negociacions de ch de la vida, veig, jo heu de ch d'altres naturalment, y organitzar aquella exco-munió memorable tant per les seues artístiques que s'hi obtingueren, com per respecte que hi guardarem l'Orfeo y l'altre. De moment, no hauriem donat més que no demanarem. Boncorren-çion, veig, jo heu un gran del President del Consell de ministres que ~~no~~ no s'podia acceptar perquè la possibilitat de realització per la nostra part no corresponia a la bona intenció que s'hi dictava. La victòria fou gran, y decisiva.

Formarem a funcionar tranquil·lament, quan s'iniciï la expedició a París, Londres

l'any 18. joth abans d'instaurar la insorgitada guerra gran. forní un labor a encarregar-se de la
tracta, organizació de la cortida, joth un moviment tot de elements del orfeó, y enguà a cap aquell
viatge a les dues grans capitals hont han bella redre obtingut de la jothia, del jothich, que a Carri
hi hagué diari que, prouhament la existencia del orfeó, d'ellera redonament qu'ello no jothia fura en
aquell gran centre mundial, y una concurrencia intimista abarrota la sala de concert hont s'ha
vin de coristó del mestre miller; y en la vigília de London hi hagué gran casa demorant que jothia
que tot de medi reduir la cortida del orfeó per tal de jothia tenir una nit en les espanyes als
o en vos jardins de vos i jothia.

Donc jothia moltidada que jothia glorificar la jothia mit apitua en qualque centre del món.
Jo, que hauré veig jothia la cortida d'un labor, vint a sumars de honores que hi fa l'orfeó
hontia. particularment en veur d'aquella any que ell volia de decau y qu'ell volia jothia jothia
de mitja activitat.

Jothia Mathen

12

8

UNA GRACIA DE CARITAR.....

En un bell matí d'hivern, la nostra secció coral, satisfeta i emocionada, rebia l'aplaudiment xardorós d'un públic addicte i entusiasta que emplenava per complert el Teatre de Novetats de Barcelona. Aquella gentada allí reunida acabava de fruit d'una d'aquelles sensacions que tan sols els nostres cantaires, atents a les genials interpretacions del Mestre Millet, saben infondre a les multituds. S'acabaren (tot s'acaba en aquest món) les ovacions. El Mestre Nicolau, impassible, retornava al seu lloc de dintre l'escenari. Portava en el seu front una altra corona de llorer. L'Orfeo comptava amb un altre joiell en el seu repertori. CAPTANT s'acabava d'estrenar.

I quan encara l'última nota del poema cantat ressonava per la sala i l'esclat de la ovació voleïava encara per l'espai, un altre aplaudiment deixà sentir-se. Es que el públic s'adona de sobte, que d'entre els coristes, apareixia, com per art d'encantament la figura d'en Cabot que, pausadament, anava avençant, avençant fins a arribar a la boca de l'escenari. Una quietut imponent es feu entre l'auditori.

Allavors el nostre President, amb aquella veu clara, potent i avellutada de que Déu el dotà, parlà a aquella multitud. Digué "que l'Orfeo acabava d'adquirir uns terrenys per alsar-hi al seu demunt un palau que fós digne d'aixoplugar la nostra benamada entitat. que l'empresa, comptant com tal sols comptaven, amb els nostres sps esforços, sense subvencions oficials, era atrevida i difícil de dur a terme sense l'ajut de tots. que l'obra era no sols obra de l'Orfeo, sinó de tot Catalunya, que necessitava cantar per a espantar els seus mals i que, per tant, fent record de ço que Mossen Cinto digué en l'obra que l'Orfeo acabava de cantar, era precis que tots anessim "trucant de porta en porta" per obtenir allò que fós necessari per a que ben aviat poguessim dir: "ja som a casa nostra".

Tot aixó que acabo d'exposar i altres belles coses, foren dites per en Cabot amb aquell tò persuassiu, patrimoni d'ell; amb aquella elocuencia que li és tan característica; amb aquella entonació franca i senzilla, abrandadora de multituds. Les paraules, si bé eixiren de sa boca, foren dites pel seu cor i al cor dels oients anaren totes. Una ovació formidable, imponent, corona el final d'aquella conversa, i, l'optimisme, feu aparició a la sala.

I la conversa aquella tinguda aquell diumenge asolellat d'hivern, dins la gabia emmatllurada on els ocells refilaires de l'Orfeo feren sentir les seves cantúries, ha sigut repetida pel nostre Cabot a centenars de vegades, per tal de que l'Orfeo pogués dur a terme els seus atrevits projectes. Si l'Orfeo té l'lar pròpia; si l'Orfeo ha sortit del seu clòs, si la nostra música ha saltat fronteres, ha sigut perquè en Cabot que posseeix la virtut de la perseverància, el dò de la persuasió, l'acert de l'oportunitat, ha trucat continuament de porta en porta i ha lograt sempre el que ha volgut.

I és per això que en aquell matí hivernenc tingué la original pensada d'adressar-se a aquell públic nostre tan estimat, per a glossar allò que acabava de cantar-se i que tant a tots ens havia commogut. Captant, captant, Sant Josep havia pogut donar pa al bon Jesuït que n'hi demanava. Captant, captant, en Cabot ha assolit allò que ha ~~desitjat~~ desitjat per a la nostra institució.

Es baix aquest aspecte de pidolaire etern que he volgut fer ressaltar, amb la meua pobresa de medis, la gran figura del nostre capill, en explicar l'acudit oportú que tingué aquell dia tebi del mes de desembre. Molts recordaran aquest fet. Altres no el coneixeran. Molts anys han passat desde aleshores. A tots, crec, jo, els hi sera plaent de sapiguar que CAPTANT, el dia de la seva estrena fou ovacionada dues vegades. Una per obra i gràcia de Mossen Cinto i Nicolau. L'altre quan aquest poema fou glossat pel nostre President.

Tots aquells que oiren les seves paraules, veieren en llur fantasia, desde aquell moment, aixecat a la llum del sol l'edifici somniat. Molt temps, emprò, passa abans d'inaugurar-se. Molts contratemps s'hagueren encara de vèncer, més no dupteu que el Palau dels nostres somnis, la nostra casa dels cants, quedà enllestida (i encara els fonaments no eren posats) aquell matí d'hivern en el qual en Cabot, el nostre Cabot, en el Teatre de Novetats, amb veu segura i amb la ma estesa, demanà per l'Orfeo, que és com demanar per Catalunya, "una gràcia de caritat".

Joan Oriol

Joan Oriol

~~Excmo. Sr. D. Joaquín~~ del 8

Don Joaquim

L' Orfeó Català, amb un instint molt segur i molt fi i amb una visió molt justa i molt clara dels seus destins, ja des de 'ls seus començos, ha sabut triar els homes que a cada moment i 'ple a cada cosa ha necessitat i ha tingut sempre la sort de trobar-los com si fossen fets expressos i perfectament a mida.

Després d'en Joan Millet, el primer president dels temps heroics d' inoblidable memòria, l' Orfeó Català sabí trobar desseguida el seu president ideal.

Un barceloní de veia-arrel; un artífex d'antiga i prestigiosa tradició; un home d'empresa i d'alt negoci, armenyat i idealista alhora, ~~un~~ diplomàtic i ~~un~~ poeta, enamorat fidel de la música i ~~un~~ home culte i d'espirit refinat; una persona de costums païvals a l'ensemble però d'una sempre molt alerta i molt viva mondanitat;

un, ciutadà senyorial, ben reputat i amb
llargues relacions no solament en els negocis
sinó també en la política, que tan pot atendre
amb el pobre humil com amb les més altes
i representatives personalitats i personatges; un
d'aquells pocs catalans respectables, amb aires
de patrici, als quals escau meravellósament
el Don i el porten tot-hora amb una ostensi-
ble dignitat no exempta, però, de franquesa i de
bonhomia; un senyor ^{que sempre} conciliador i afable i
un admirador sense tara i un fervent inco-
ndicional del mestre Millet i de la seva obra
amorosa i genial.

aquest Don Joaquim Cabot i Noviera, que
ha ocupat vint-i-cinc anys la presidència
de la nostra primera entitat musical i al
qual, per la seva actuació brillant i asseya-
da, verament exemplar i model·lica, volem
retreure aquí, en mereixent i justíssim home-
natge, el tribut del nostre afecte, de la nos-
tra admiració i del nostre agraïment.

El ha estat l'home providencial del Palau i
de la Musica Catalana; dels memorables ex-
cursions a Paris i Londres, a Madrid, a Roma
i a Sevilla; de la magna commemoració de
les noces d'argent; ~~musical~~ dels con-
certs emocionants i històrics a la nostra expo-
sició celebrada; el president insubstituble
de la gran època triomfal i definitiva del
Opèr Català.

El nostre Miler, tot fe, tot ideal, tot flama,
ha esberlat les pedres dures amb el missatge
dels cants de la terra, amb el prodigi de la
seua voluntat poderosa i gloriosa.

Don Joaquim Cabot, a la seua ombra, amp
i mes amp, seus defallir jamai, sempre ama-
tent, sempre entregat en cos i ànima a la
noble i redemptora empresa, ha convertit
— ningú no sab pas com, d'una manera de
la qual no mes ell en posseïx el secret —
cada pedra esberlada i remoguda en un
sòlid incommoible fonament.

Aquesta és la seva ~~actua~~ mes alta glòria ⁴
i per això el nom de Dan Joaquim Cabot
Novia viurà sempre en el cor dels cata-
lans, per obra i gràcia del 'Orfeo Català' per
amb ell ha crescut, per amb ell ha lli-
tat i amb ell ha assolit el seu màxim es-
plendor i ha aïst plenament realitzades les
seues mes altes ambicions.

Joan Llanguera

14 novembre 1920.